SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 1803

S P R A W O Z D A N I E

KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

o rządowym projekcie ustawy o zdrowiu zwierząt (druk nr 1479)

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierował w dniu 10 lipca 2025 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi do pierwszego czytania.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi po przeprowadzeniu pierwszego czytania w dniu 8 września oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 14 października 2025 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 14 października 2025 r.

Sprawozdawca

(-) Piotr Głowski

Przewodniczący Komisji

(-) Mirosław Maliszewski

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zdrowiu zwierząt[1), 2), 3)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

1) właściwość organów w zakresie zdrowia zwierząt określonym w przepisach:
   a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego

---

1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:
   1) służy stosowaniu:
      a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt") (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3),
      b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, Dz. Urz. WE L 173 z 27.06.2001, str. 12, Dz. Urz. WE L 177 z 30.06.2001, str. 60 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 564, Dz. Urz. WE L 45 z 15.02.2002, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 566, Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002, str. 3, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 7, Dz. Urz. UE L 95 z 11.04.2003, str. 15, Dz. Urz. UE L 152 z 20.06.2003, str. 8, Dz. Urz. UE L 160 z 28.06.2003, str. 1 i 22, Dz. Urz. UE L 173 z 11.07.2003, str. 6, Dz. Urz. UE L 265 z 16.10.2003, str. 10, Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 29, Dz. Urz. UE L 333 z 20.12.2003, str. 28, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 52, Dz. Urz. UE L 271 z 19.08.2004, str. 24, Dz. Urz. UE L 274 z 24.08.2004, str. 3, Dz. Urz. UE L 344 z 20.11.2004, str. 12, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2005, str. 31, Dz. Urz. UE L 163 z 23.06.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 06.08.2005, str. 3, Dz. Urz. UE L 317 z 03.12.2005, str. 4, Dz. Urz. UE L 44 z 15.02.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2006, str. 5, Dz. Urz. UE L 116 z 29.04.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2006, str. 10 i 27, Dz. Urz. UE L 187 z 08.07.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 404 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 165 z 27.06.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 317 z 05.12.2007, str. 61, Dz. Urz. UE L 9 z 12.01.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 23.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 18.06.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 161 z 20.06.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 202 z 31.07.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 260 z 30.09.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 46, Dz. Urz. UE L 34 z 04.02.2009, str. 11, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2009, str. 11 i 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 155, Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 10, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 56, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 13, Dz. Urz. UE L 9 z 15.01.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 179 z 29.06.2013, str. 60, Dz. Urz. UE L 308

z 29.10.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 225 z 19.08.2016, str. 76, Dz. Urz. UE L 18 z 24.01.2017, str. 42, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 110 z 27.04.2017, str. 2, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 117, Dz. Urz. UE L 281 z 31.10.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 174 z 10.07.2018, str. 12, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 173 z 27.06.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 184 z 12.06.2020, str. 43, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 13, Dz. Urz. UE L 137 z 22.04.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 256 z 19.07.2021, str. 56, Dz. Urz. UE L 295 z 18.08.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 58, Dz. Urz. UE L 29 z 10.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 214 z 17.08.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 295 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/877 z 22.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/887 z 25.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/918 z 26.03.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/328 z 20.02.2025),

c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328, Dz. Urz. UE L 170 z 01.07.2005, str. 12, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 280 z 24.10.2007, str. 5, Dz. Urz. UE L 73 z 19.03.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 138 z 26.05.2011, str. 45, Dz. Urz. UE L 281 z 28.10.2011, str. 7, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 90 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1),

d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1);

2) wdraża dyrektywę 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającą decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającą dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 352, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 155 z 18.06.2009, str. 30 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 234).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, ustawę z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych, ustawę z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich, ustawę z dnia 4 listopada 2022 r. o Centralnym Azylu dla Zwierząt oraz ustawę z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.

3) Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 17 lipca 2025 r. pod numerem 2025/0390/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039

i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt") (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.[4)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/429", oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429,

b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.[5)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie

oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

5) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 173 z 27.06.2001, str. 12, Dz. Urz. WE L 177 z 30.06.2001, str. 60 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 564, Dz. Urz. WE L 45 z 15.02.2002, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 566, Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002, str. 3, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 7, Dz. Urz. UE L 95 z 11.04.2003, str. 15, Dz. Urz. UE L 152 z 20.06.2003, str. 8, Dz. Urz. UE L 160 z 28.06.2003, str. 1 i 22, Dz. Urz. UE L 173 z 11.07.2003, str. 6, Dz. Urz. UE L 265 z 16.10.2003, str. 10, Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 29, Dz. Urz. UE L 333 z 20.12.2003, str. 28, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 52, Dz. Urz. UE L 271 z 19.08.2004, str. 24, Dz. Urz. UE L 274 z 24.08.2004, str. 3, Dz. Urz. UE L 344 z 20.11.2004, str. 12, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2005, str. 31, Dz. Urz. UE L 163 z 23.06.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 06.08.2005, str. 3, Dz. Urz. UE L 317 z 03.12.2005, str. 4, Dz. Urz. UE L 44 z 15.02.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2006, str. 5, Dz. Urz. UE L 116 z 29.04.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2006, str. 10 i 27, Dz. Urz. UE L 187 z 08.07.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 404 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 165 z 27.06.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 317 z 05.12.2007, str. 61, Dz. Urz. UE L 9 z 12.01.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 23.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 18.06.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 161 z 20.06.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 202 z 31.07.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 260 z 30.09.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 46, Dz. Urz. UE L 34 z 04.02.2009, str. 11, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2009, str. 11 i 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 155, Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 10, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 56, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 13, Dz. Urz. UE L 9 z 15.01.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 179 z 29.06.2013, str. 60, Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 225 z 19.08.2016, str. 76, Dz. Urz. UE L 18 z 24.01.2017, str. 42, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 110 z 27.04.2017, str. 2, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 117, Dz. Urz. UE L 281 z 31.10.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 174 z 10.07.2018, str. 12, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 173 z 27.06.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 184 z 12.06.2020, str. 43, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 13, Dz. Urz. UE L 137 z 22.04.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 256 z 19.07.2021, str. 56, Dz. Urz. UE L 295 z 18.08.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 58, Dz. Urz. UE L 29 z 10.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 214 z 17.08.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 295 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/877 z 22.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/887 z 25.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/918 z 26.03.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/328 z 20.02.2025.

specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”,

c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm.[6)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2160/2003”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 2160/2003,

d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.[7)]), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009;

2) zasady:

a) zwalczania chorób w zakresie nieuregulowanym w przepisach wymienionych w pkt 1 lit. a–c lub w zakresie przewidzianym do uregulowania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej,

b) monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i w paszach;

3) sprawy dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1069/2009 lub w

---

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 170 z 01.07.2005, str. 12, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 280 z 24.10.2007, str. 5, Dz. Urz. UE L 73 z 19.03.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14. Dz. Urz. UE L 138 z 26.05.2011, str. 45, Dz. Urz. UE L 281 z 28.10.2011, str. 7, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 90 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1.

7) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

zakresie przewidzianym do uregulowania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) choroba – chorobę w rozumieniu art. 4 pkt 16 rozporządzenia 2016/429;
2) choroba kategorii A – chorobę kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiającego wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz. Urz. UE L 308 z 04.12.2018, str. 21, z późn. zm.[8)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1882”;
3) choroba kategorii B – chorobę kategorii B w rozumieniu art. 1 pkt 2 rozporządzenia 2018/1882;
4) choroba kategorii C – chorobę kategorii C w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2018/1882;
5) choroba kategorii D – chorobę kategorii D w rozumieniu art. 1 pkt 4 rozporządzenia 2018/1882;
6) choroby odzwierzęce – choroby, które w sposób naturalny mogą być pośrednio lub bezpośrednio przenoszone między zwierzętami a ludźmi;
7) choroby umieszczone w wykazie – choroby umieszczone w wykazie w rozumieniu art. 4 pkt 18 rozporządzenia 2016/429;
8) czynnik chorobotwórczy – czynnik chorobotwórczy w rozumieniu art. 4 pkt 17 rozporządzenia 2016/429;
9) inne czynności urzędowe – inne czynności urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu

8) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 160 z 15.06.2020, str. 30 oraz Dz. Urz. UE L 2024/216 z 12.01.2024.

Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[9)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;

10) kompartment – kompartment w rozumieniu art. 4 pkt 37 rozporządzenia 2016/429;
11) kontrola urzędowa – kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;
12) materiał biologiczny – materiał biologiczny w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia 2016/429;
13) nowo występująca choroba – nowo występującą chorobę w rozumieniu art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2016/429;
14) obszar objęty ograniczeniami – obszar objęty ograniczeniami w rozumieniu art. 4 pkt 41 rozporządzenia 2016/429;
15) odzwierzęce czynniki chorobotwórcze – bakterie, wirusy, pasożyty, grzyby lub inne czynniki biologiczne mogące wywoływać choroby odzwierzęce;
16) ognisko choroby – ognisko choroby w rozumieniu art. 4 pkt 40 rozporządzenia 2016/429;
17) oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe – zdolność niektórych gatunków drobnoustrojów do przeżycia, a nawet do wzrostu przy takiej koncentracji czynnika przeciwdrobnoustrojowego, która jest wystarczająca do powstrzymania wzrostu lub zabicia drobnoustrojów tego samego gatunku;
18) pasza – paszę w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego

[9)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111, Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 2024/3115 z 16.12.2024.

ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.[10)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);

19) podmiot – w odniesieniu do:
   a) zwierząt i produktów – podmiot w rozumieniu art. 4 pkt 24 rozporządzenia 2016/429,
   b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych – podmiot w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia nr 1069/2009;
20) produkty – produkty w rozumieniu art. 4 pkt 32 rozporządzenia 2016/429;
21) produkty pochodne – produkty pochodne w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009;
22) produkty pochodzenia zwierzęcego – produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 4 pkt 29 rozporządzenia 2016/429;
23) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego – produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia nr 1069/2009;
24) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia 2017/625;
25) przewoźnik – przewoźnika w rozumieniu art. 4 pkt 25 rozporządzenia 2016/429;
26) TSE – TSE w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 999/2001;
27) urzędowy lekarz weterynarii – urzędowego lekarza weterynarii w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2017/625;
28) weterynaryjny numer identyfikacyjny:
   a) niepowtarzalny numer rejestracyjny, o którym mowa w art. 93 akapit drugi i art. 173 akapit drugi rozporządzenia 2016/429,
   b) niepowtarzalny numer zatwierdzenia nadany zakładowi albo grupie zakładów akwakultury zatwierdzonych zgodnie z art. 97 i art. 99 albo art. 180 rozporządzenia 2016/429,

---

[10)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/908 z 20.03.2024.

c) numer urzędowy, o którym mowa w art. 47 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1069/2009;

29) wprowadzanie do obrotu – wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1069/2009;

30) zagrożenie – zagrożenie w rozumieniu art. 4 pkt 21 rozporządzenia 2016/429;

31) zakład – w odniesieniu do:

a) zwierząt i produktów – zakład w rozumieniu art. 4 pkt 27 rozporządzenia 2016/429,

b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych – przedsiębiorstwo lub zakład w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia nr 1069/2009;

32) zwierzę domowe – zwierzę domowe w rozumieniu art. 4 pkt 11 rozporządzenia 2016/429;

33) zwierzęta – zwierzęta w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia 2016/429;

34) zwierzęta akwakultury – zwierzęta akwakultury w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia 2016/429;

35) zwierzęta dzikie – zwierzęta dzikie w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia 2016/429;

36) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1069/2009;

37) zwierzęta lądowe – zwierzęta lądowe w rozumieniu art. 4 pkt 2 rozporządzenia 2016/429;

38) zwierzęta utrzymywane – zwierzęta utrzymywane w rozumieniu art. 4 pkt 5 rozporządzenia 2016/429;

39) zwierzęta wodne – zwierzęta wodne w rozumieniu art. 4 pkt 3 rozporządzenia 2016/429.

Art. 3. Do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w ustawie stosuje się przepisy o odpadach.

Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w:

1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt,
2) art. 3 ust. 1 lit. e rozporządzenia nr 999/2001,
3) art. 3 rozporządzenia nr 2160/2003,
4) art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 1069/2009,
5) art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2017/625, w zakresie zdrowia zwierząt

– chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w szczególności dotyczące:

1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, wykazów oraz powiadomień określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1,
2) rozpatrywania wniosku, o którym mowa w art. 243 ust. 2 rozporządzenia 2016/429,
3) występowania z wnioskiem, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003,
4) występowania do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zezwoleń, o których mowa w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 5 rozporządzenia nr 2160/2003,
5) powiadomień, o których mowa w art. 71 ust. 2 i art. 226 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, art. 31 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/692 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 379, z późn. zm.[11)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/692”, oraz art. 10 lit. a i art. 12 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/990 z dnia 28 kwietnia

[11)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 29 i 40, Dz. Urz. UE L 10 z 17.01.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 16 z 18.01.2023, str. 5.

2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymogów w zakresie zdrowia zwierząt i certyfikacji na potrzeby przemieszczania zwierząt wodnych i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 42), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/990”,

6) wyrażania zgód, o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. a i art. 56 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/688 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt lądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 140, z późn. zm.[12)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/688”, i podawania informacji o wyrażeniu tych zgód do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii,
7) sporządzania wykazu w celu ustalenia, o którym mowa w art. 230 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, i wykazów, o których mowa w art. 7 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 2160/2003 i art. 29 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2020/692,
8) określania warunków zezwoleń na przemieszczanie, o których mowa w art. 13, art. 17 lit. b, art. 24 lit. b, art. 27 lit. b, art. 30 lit. b, art. 64 ust. 3 lit. b, art. 65 ust. 3 lit. b i art. 101 ust. 5 lit. b rozporządzenia 2020/688

– chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu dotyczące:

1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, rejestrów oraz wykazów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1;
2) przekazywania informacji publicznej, o której mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/429;

[12)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 56, Dz. Urz. UE L 289 z 10.11.2022, str. 34, Dz. Urz. UE L 16 z 18.01.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2023/2515 z 14.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/3160 z 20.12.2024.

3) zatwierdzania programów kontroli przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003, w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 2160/2003, oraz przechowywania wyników realizacji tych programów;
4) zatwierdzania przemieszczenia w drodze porozumienia, o którym mowa w art. 63 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2020/688;
5) przyznawania odstępstw określonych w art. 32 rozporządzenia 2020/692 i w pkt 2.1 lit. a załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 200/2012 z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium* w stadach brojlerów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 71 z 09.03.2012, str. 31, z późn. zm.[13)]);
6) zezwoleń, o których mowa w art. 69 rozporządzenia 2020/688, w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2020/692 i w art. 10 lit. b, art. 12 lit. b i art. 23 lit. a rozporządzenia 2020/990;
7) wykonywania zadań określonych w art. 69 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
8) wyrażania zgód, o których mowa w art. 155 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/429 i art. 13 ust. 2 lit. a ppkt (ii) rozporządzenia 2020/990;
9) przeprowadzania ocen ryzyka, o których mowa w art. 95 lit. a i art. 117 lit. a rozporządzenia 2020/692;
10) zgłaszania Komisji Europejskiej zmian, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/2623 z dnia 30 lipca 2024 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad zatwierdzania i uznawania statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentów, w których są utrzymywane zwierzęta lądowe (Dz. Urz. UE L 2024/2623 z 04.10.2024);
11) określania szczególnych wymagań, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2020/688.

Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w

---

[13)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 90 oraz Dz. Urz. UE L 46 z 18.02.2019, str. 11.

drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, to ten wniosek składa się lub tego zgłoszenia dokonuje się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej.

3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, to ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania określone w przepisach Kpa odpowiednio dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej lub dla podania.

4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3:

1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub
2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3

– powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub tego zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie tego wniosku lub tego zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania.

5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania.

6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej.

Art. 7. 1. Podmioty i posiadacze zwierząt domowych w ramach odpowiedzialności, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, zapewniają spełnienie wymagań lokalizacyjnych, zdrowotnych, higienicznych,

sanitarnych, organizacyjnych, technicznych lub technologicznych zabezpieczających przed zagrożeniem epidemiologicznym, epidemicznym lub zapewniających właściwą jakość produktów, obejmujących co najmniej wymagania dotyczące:

1) stanu zdrowia zwierząt będących przedmiotem działalności lub wykorzystywanych do jej prowadzenia, w tym odnoszące się do badań potwierdzających ten stan oraz do określonych szczepień ochronnych, lub
2) zakładów, z których pochodzą zwierzęta będące przedmiotem działalności lub wykorzystywane do jej prowadzenia, lub
3) sposobu ustalania pochodzenia zwierząt będących przedmiotem działalności lub zwierząt, z których lub od których pozyskuje się produkty wytwarzane w ramach prowadzenia działalności, lub
4) obiektów budowlanych lub miejsc, w których prowadzi się działalność, lub osób wykonujących określone czynności w ramach prowadzonej działalności oraz zakresu takich czynności, lub
5) materiału biologicznego wytwarzanego w ramach prowadzonej działalności.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie przez podmioty i posiadaczy zwierząt domowych realizacji obowiązków w zakresie zdrowia zwierząt i bezpieczeństwa produktów w odniesieniu do danego rodzaju prowadzonej przez nich działalności i gatunku lub kategorii zwierząt oraz mając na względzie ochronę zdrowia publicznego.

Art. 8. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzje w sprawie:

1) zastosowania środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625;
2) cofnięcia środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625.

Art. 9. 1. Do postępowania w sprawach:

1) o których mowa w art. 55 pkt 1,
2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 55 pkt 1 i art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625

oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.[14)]) oraz działu III ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541, z 2024 r. poz. 1841 oraz z 2025 r. poz. 769).

2. Do postępowania w sprawach, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625, nie stosuje się przepisów art. 29 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz działu III ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy.

Rozdział 2

Zapobieganie chorobom i zwalczanie chorób

Art. 10. 1. Obowiązek powiadamiania, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, dotyczy również:

1) chorób i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. b oraz c, i chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 pkt 1 lit. a i pkt 2 innych niż choroby umieszczone w wykazie;
2) osób fizycznych lub osób prawnych mających kontakt ze zwierzętami, lekarzy weterynarii lub każdego, kto powziął informacje wskazujące na możliwość wystąpienia choroby;
3) każdego przypadku padnięcia bydła, owiec lub kóz.

2. Powiadomienie, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, kieruje się także do powiatowego lekarza weterynarii.

3. Powody, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a oraz b rozporządzenia 2016/429, obejmują w szczególności poronienie u bydła, świń, owiec i kóz, objawy neurologiczne u zwierząt, znaczną liczbę nagłych padnięć zwierząt, zmiany o

[14)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622 i 769.

charakterze krost, pęcherzy, nadżerek lub wybroczyn na skórze i błonach śluzowych zwierząt kopytnych.

4. W przypadku podejrzenia wystąpienia choroby u zwierząt utrzymywanych w zakładzie, podmioty i inne osoby fizyczne lub osoby prawne utrzymujące zwierzęta w tym zakładzie wprowadzają do czasu wykluczenia wystąpienia tej choroby środki, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 64, z późn. zm.[15)]).

5. Do czasu wprowadzenia środków określonych w art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1, art. 74 ust. 1 i art. 76 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 podmioty i inne osoby fizyczne lub osoby prawne utrzymujące zwierzęta, w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby kategorii A, choroby kategorii B lub choroby kategorii C, stosują środki określone w art. 55 ust. 1 lit. c–e, art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 i art. 74 ust. 4 rozporządzenia 2016/429.

6. Podmioty i inne osoby fizyczne lub osoby prawne, w tym lekarze weterynarii, posiadacze zwierząt domowych, myśliwi, dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego, kierownicy laboratoriów urzędowych, o których mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz z 2025 r. poz. …), kierownicy weterynaryjnych laboratoriów diagnostycznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 24 oraz z 2025 r. poz.…), i zarządcy dróg publicznych, wykonują odnoszące się do nich obowiązki, w tym dotyczące przekazywania powiadomień i stosowania środków przy podejrzeniu wystąpienia choroby, i przestrzegają nakazów, zakazów lub ograniczeń mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób lub ich zwalczanie.

[15)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 247 z 13.07.2021, str. 50, Dz. Urz. UE L 328 z 22.12.2022, str. 171 oraz Dz. Urz. UE L 100 z 13.04.2023, str. 7.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

1) choroby podlegające obowiązkowi zwalczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części inne niż:
   a) choroby umieszczone w wykazie,
   b) choroby kategorii A, choroby kategorii B i choroby kategorii C – w przypadku zwierząt lądowych,
   c) choroby kategorii A, choroby kategorii B, choroby kategorii C i choroby kategorii D – w przypadku zwierząt wodnych,
2) choroby inne niż choroby umieszczone w wykazie, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowi powiadamiania na zasadach określonych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429

– mając na względzie rozwój sytuacji epidemiologicznej, jak również ochronę zdrowia publicznego, w tym zdrowia zwierząt, oraz międzynarodowe wymagania sanitarno-weterynaryjne obowiązujące w zakresie przemieszczania zwierząt i produktów.

Art. 11. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą system zbierania, przechowywania, analizowania i przetwarzania danych i informacji dotyczących występowania chorób oraz monitorowania odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

2. Zakłady lecznicze dla zwierząt oraz laboratoria, o których mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, przekazują powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na siedzibę zakładu leczniczego dla zwierząt lub laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 tej ustawy:

1) informacje o podejrzeniu wystąpienia choroby, o której mowa w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/2002 z dnia 7 grudnia 2020 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do powiadamiania unijnego i sprawozdawczości unijnej w zakresie chorób umieszczonych w wykazie, formatów i procedur dotyczących przedkładania unijnych programów nadzoru i programów likwidacji choroby i sprawozdawczości w ich zakresie oraz wnioskowania o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby, a także komputerowego systemu informacyjnego (Dz. Urz. UE L 412 z 08.12.2020, str.

1, z późn. zm.[16]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/2002", a także o podejrzeniu wystąpienia choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 – niezwłocznie po powzięciu takiego podejrzenia;

2) comiesięczne informacje o:
   a) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
   b) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
   c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,
   d) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 2.

3. Powiatowy lekarz weterynarii przechowuje i przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii:

1) informacje o podejrzeniu wystąpienia choroby, o której mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, lub o potwierdzeniu wystąpienia ogniska tej choroby, a także o podejrzeniu wystąpienia choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 lub o potwierdzeniu wystąpienia ogniska tej choroby – niezwłocznie po powzięciu podejrzenia wystąpienia tych chorób lub po potwierdzeniu wystąpienia ogniska tych chorób;
2) informacje o wygaszeniu ogniska chorób określonych w pkt 1 – niezwłocznie po jego wygaszeniu;
3) comiesięcznie – informacje o:
   a) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
   b) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
   c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,
   d) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 2.

---

[16]) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 184 z 11.07.2022, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 179 z 14.07.2023, str. 48.

4. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje niezwłocznie:

1) sąsiednim powiatowym lekarzom weterynarii informacje:
   a) o podejrzeniu wystąpienia lub o potwierdzeniu wystąpienia:
      – choroby, o której mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
      – choroby umieszczonej w wykazie innej niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
      – choroby odzwierzęcej i odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego podlegających obowiązkowi monitorowania,
      – choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7,
   b) określone w ust. 3 pkt 2;
2) państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu informację o potwierdzeniu wystąpienia choroby odzwierzęcej lub odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego podlegających obowiązkowi monitorowania.

5. Wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii:

1) niezwłocznie – informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
2) comiesięcznie – informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 3 lit. a, b oraz d;
3) do końca marca za ubiegły rok – informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 3 lit. c.

6. Informacje określone w ust. 2–5 zawierają:

1) imię i nazwisko albo nazwę posiadacza zwierzęcia, u którego podejrzewa się wystąpienie choroby, lub zwierzęcia chorego albo zwierzęcia objętego monitorowaniem;
2) lokalizację zakładu, w którym jest utrzymywane zwierzę, u którego podejrzewa się wystąpienie choroby, lub zakładu, w którym choroba wystąpiła, albo zakładu objętego monitorowaniem, w tym nazwę gminy i miejscowości;
3) jeden z następujących numerów:
   a) numer siedziby stada, z którego pochodzi zwierzę, u którego podejrzewa się wystąpienie choroby, lub zwierzę chore albo zwierzę objęte monitorowaniem, nadany zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,
   b) weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, w którym jest utrzymywane zwierzę, u którego podejrzewa się wystąpienie choroby, lub zakładu, w którym choroba wystąpiła, albo zakładu objętego monitorowaniem,

c) weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu lub podmiotu będącego posiadaczem zwierzęcia, u którego podejrzewa się wystąpienie choroby, lub zwierzęcia chorego albo zakładu objętego monitorowaniem, nadany zgodnie z przepisami o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego;

4) inne informacje niestanowiące danych osobowych niezbędne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej.

7. Główny Lekarz Weterynarii:

1) przechowuje informacje otrzymane zgodnie z ust. 5 i dokonuje ich analizy;
2) wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 19 i art. 20 rozporządzenia 2016/429 oraz w art. 3, art. 4 i art. 11 rozporządzenia 2020/2002;
3) informuje, wykonując postanowienia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, właściwe organizacje międzynarodowe o występowaniu chorób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
4) informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw rolnictwa o wyznaczeniu pierwotnego ogniska choroby;
5) powiadamia Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o:
   a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
   b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
   c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych,
   d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe informacje niestanowiące danych osobowych oraz zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych lekarzy weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz przez podmioty określone w ust. 2 informacji o:
   a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
   b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,

c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych,

d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,

e) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7,

2) szczegółowy zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomień, o których mowa w ust. 7 pkt 5 lit. c oraz d

– mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania tych informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej.

Art. 12. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej w celu oceny stanu epidemiologicznego oraz zapewnienia zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części prowadzą badania kontrolne chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, choroby, dla których prowadzi się badania kontrolne, sposób prowadzenia tych badań i ich zakres, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego państwa.

Art. 13. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu w zakresie nadzoru, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2016/429, w tym w zakresie opracowania koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.[17)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/689”.

2. Projekt koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

---

17) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 10, Dz. Urz. UE L 192 z 31.07.2023, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 24.

3. Po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa projektu koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby Główny Lekarz Weterynarii przekazuje projekt tej koncepcji ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa do akceptacji.

4. Do zmiany zaakceptowanej koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby stosuje się przepisy ust. 1–3.

Art. 14. 1. Główny Lekarz Weterynarii:

1) wykonuje zadania:
   a) państwa członkowskiego Unii Europejskiej określone w art. 28 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2016/429,
   b) właściwego organu określone w art. 11 rozporządzenia 2020/689

   – dotyczące unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429;
2) nadzoruje realizację unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429.

2. Unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, przed jego przedłożeniem Komisji Europejskiej Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw:

1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

3. Po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ten program ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Zatwierdzony unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

4. Do zmiany zatwierdzonego unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, stosuje się przepisy ust. 1–3.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

1) zatwierdzeniu unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, oraz o zmianie tego programu;
2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzony unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, oraz zmiany tego programu.

6. Główny Lekarz Weterynarii:

1) zawiera z Komisją Europejską umowę o udzieleniu dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2021/690”;
2) niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o zawarciu umowy o udzieleniu dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690.

Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej:

1) projektów obowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
2) projektów nieobowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/429:
   a) objętych finansowaniem unijnym,
   b) nieobjętych finansowaniem unijnym;
3) narodowych programów kontroli, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003;
4) programów monitorujących TSE, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001.

2. Projekty programów wymienionych w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii przed ich przedłożeniem Komisji Europejskiej uzgadnia z ministrem właściwym do spraw:

1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

3. Po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską projektów programów i programów wymienionych w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Zatwierdzone przez Komisję Europejską programy wymienione w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

4. Do zmiany zatwierdzonych programów wymienionych w ust. 1 stosuje się przepisy ust. 1–3.

5. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie stwierdzenia spełnienia warunków, o których mowa w art. 31 ust. 2 akapit drugi lit. a oraz b rozporządzenia 2016/429, i wycofania zatwierdzonych nieobowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

1) zatwierdzeniu programów wymienionych w ust. 1 oraz o zmianach tych programów;
2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzone programy wymienione w ust. 1 oraz zmiany tych programów.

7. Główny Lekarz Weterynarii:

1) zawiera z Komisją Europejską umowę o udzieleniu dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690, w odniesieniu do programów wymienionych w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 4;
2) niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o zawarciu umowy o udzieleniu dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690, w odniesieniu do programów wymienionych w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 4.

Art. 16. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować:

1) krajowy program likwidacji choroby umieszczonej w wykazie innej niż choroba kategorii A, choroba kategorii B lub choroba kategorii C,

2) krajowy program likwidacji choroby innej niż choroba umieszczona w wykazie

– biorąc pod uwagę sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do danej choroby.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, zawierają co najmniej:

1) opis sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do choroby, dla której te programy są opracowywane;
2) analizę szacunkowych kosztów oraz przewidywanych korzyści wynikających z wprowadzenia tych programów;
3) czas trwania tych programów oraz określenie celów pośrednich i celu, który ma zostać osiągnięty do dnia ich zakończenia;
4) określenie obszaru lub kompartmentu, na których będą realizowane te programy;
5) opis środków zapobiegania chorobom, kontroli lub zwalczania chorób, które będą objęte tymi programami, w tym w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia choroby objętej tymi programami;
6) opis organizacji stron uczestniczących w tych programach, nadzoru nad tymi stronami i ról tych stron.

3. Programy, o których mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw:

1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

4. Po uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 3, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa programy, o których mowa w ust. 1, do zatwierdzenia. Zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw rolnictwa programy, o których mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

5. Do zmiany programów, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ust. 1–4.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

1) zatwierdzeniu programów, o których mowa w ust. 1, oraz o zmianach tych programów;
2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzone programy, o których mowa w ust. 1, oraz zmiany tych programów.

Art. 17. Realizacja zatwierdzonych programów wymienionych w art. 14–16 jest finansowana ze środków budżetu państwa.

Art. 18. Jeżeli zatwierdzone programy wymienione w art. 14–16 przewidują odszkodowania, o których mowa w art. 45 ust. 1 i art. 47 ust. 2, do odszkodowań tych stosuje się przepisy art. 45–47 i przepisy wydane na podstawie art. 48.

Art. 19. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować na wniosek organizacji zrzeszającej podmioty prowadzące działalność w zakresie utrzymywania zwierząt program likwidacji chorób, mając na względzie ułatwienie przemieszczania lub wywozu zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego i poprawę sytuacji epidemiologicznej państwa.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany przez podmioty, o których mowa w ust. 1, które przystąpiły do tego programu dobrowolnie, pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej.

3. Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

1) dane o sytuacji epidemiologicznej dotyczące danej choroby;
2) warunki uczestnictwa w tym programie, w tym warunki i terminy przystąpienia do programu i rezygnacji z uczestnictwa w nim;
3) zasady i tryb ponoszenia kosztów uczestnictwa w tym programie;
4) analizę szacunkowych kosztów realizacji tego programu i przewidywanych korzyści wynikających z jego realizacji;
5) czas realizacji tego programu i określenie celu, który ma zostać osiągnięty do dnia jego zakończenia;
6) określenie obszaru, na którym będzie realizowany ten program;
7) określenie statusów zdrowotnych stad lub obszarów objętych tym programem, a także celów, które mają zostać osiągnięte w odniesieniu do danego statusu, wymagań niezbędnych do uzyskania i zachowania uznania danego statusu oraz określenie warunków i skutków jego zawieszenia lub cofnięcia;
8) wymagania dotyczące osób pobierających próbki do badań laboratoryjnych w ramach realizacji tego programu;
9) określenie laboratoriów upoważnionych do przeprowadzania badań laboratoryjnych w ramach realizacji tego programu.

4. Koszty realizacji programu, o którym mowa w ust. 1, w tym koszty pobierania próbek do badań laboratoryjnych i koszty tych badań laboratoryjnych oraz koszty nadzoru sprawowanego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, ponoszą podmioty, o których mowa w ust. 1, realizujące ten program.

5. Program, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

6. Po uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 5, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa program, o którym mowa w ust. 1, do akceptacji. Zaakceptowany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa program, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

7. Do zmiany programu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ust. 1–6.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

1) zaakceptowaniu programu, o którym mowa w ust. 1, oraz o zmianie tego programu;
2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zaakceptowany program, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany tego programu.

Art. 20. 1. Podmioty objęte zatwierdzonymi i zaakceptowanymi programami wymienionymi w art. 14–16 i art. 19 stosują środki zapobiegania chorobom, kontroli lub zwalczania chorób obejmujące co najmniej środki określone w art. 25 lub art. 27 objęte tymi programami oraz ponoszą koszty związane ze stosowaniem tych środków określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe rodzaje środków wymienionych w ust. 1 oraz rodzaje kosztów, o których mowa w tym przepisie, mając na względzie zapewnienie prawidłowej realizacji programów wymienionych w art. 14–16 i art. 19, a także choroby oraz gatunki lub kategorie zwierząt objętych tymi programami.

Art. 21. 1. Przyznania, zawieszenia i wycofania statusu obszaru wolnego od danej choroby na poziomie zakładu, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2020/689, oraz przyznania i wycofania statusu zakładu zabezpieczonego przed

wektorami, o których mowa w art. 44 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2020/689, powiatowy lekarz weterynarii dokonuje w drodze decyzji.

2. Główny Lekarz Weterynarii:

1) wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie występowania do Komisji Europejskiej z wnioskami o:
   a) zatwierdzenie statusu obszaru wolnego od choroby dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub jego stref, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2016/429,
   b) zatwierdzenie statusu obszaru nieobjętego szczepieniami dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub jego stref, o których mowa w art. 36 ust. 3 rozporządzenia 2016/429,
   c) uznanie statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentu, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429;
2) wykonuje zadanie właściwego organu dotyczące obszaru sezonowo wolnego od zakażenia BTV, o którym mowa w art. 40 ust. 3 rozporządzenia 2020/689;
3) wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej dotyczące tymczasowej deklaracji, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a oraz b rozporządzenia 2020/689;
4) ustanawia, prowadzi i aktualizuje wykazy, o których mowa w art. 38 rozporządzenia 2016/429, oraz podaje te wykazy do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii;
5) wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie powiadamiania Komisji Europejskiej w przypadkach, o których mowa w art. 41 ust. 2 i art. 42 ust. 3 rozporządzenia 2016/429.

Art. 22. 1. Zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie zastosowania środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i zniesienia tych środków wykonuje:

1) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze właściwości tego powiatowego lekarza weterynarii;
2) wojewoda – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii;
3) minister właściwy do spraw rolnictwa – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze przekraczającym obszar województwa.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera co najmniej:

1) określenie choroby;
2) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków.

4. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

5. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii.

6. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

7. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, w drodze rozporządzenia, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 w przypadku ich wprowadzenia na obszarze przekraczającym obszar województwa, mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.

Art. 23. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii:

1) wykonują zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie opracowywania i aktualizacji planów gotowości, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, i planu kryzysowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, zwanych dalej „planami gotowości”, oraz szczegółowych instrukcji, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;

2) przeprowadzają ćwiczenia symulacyjne, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.

2. Główny Lekarz Weterynarii:

1) koordynuje przeprowadzanie ćwiczeń symulacyjnych, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429;
2) występuje z wnioskiem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

3. Opracowane przez Głównego Lekarza Weterynarii plany gotowości są po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przekazywane przez Głównego Lekarza Weterynarii ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

4. Organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, podmioty prowadzące działalność w zakresie pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania produktów lub obrotu produktami oraz podmioty dysponujące środkami materiałowymi i technicznymi, których udział jest niezbędny przy likwidacji chorób, współpracują z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy opracowywaniu i realizacji planów gotowości.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 4:

1) na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 1, przekazują w zakresie wskazanym przez ten organ informacje, które są niezbędne do opracowania i aktualizacji planów gotowości;
2) realizują wynikające z planów gotowości zadania przewidziane dla tych podmiotów;
3) biorą udział w ćwiczeniach symulacyjnych, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.

6. Organy Inspekcji Weterynaryjnej w celu realizacji zadań określonych w planach gotowości mogą zawierać umowy i porozumienia z podmiotami, o których mowa w ust. 4.

7. Obowiązek współpracy, o którym mowa w ust. 4, dotyczy podmiotów prowadzących działalność, której rodzaj i zakres wpływają na możliwość sprawnej i efektywnej likwidacji chorób.

8. Realizacja zadań wynikających z planów gotowości przez podmioty, o których mowa w ust. 4, jest finansowana ze środków budżetu państwa.

Art. 24. 1. Prowadzenie szkolenia osób, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, zwanego dalej „szkoleniem”, wymaga uzyskania upoważnienia wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii udziela upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji, jeżeli podmiot zamierzający prowadzić szkolenie przedstawi program szkolenia oraz określi warunki i sposób jego przeprowadzenia, które zapewniają właściwe przeszkolenie w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, a także przedstawi listę osób, które mają przygotowanie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkolenia.

3. Podmiot prowadzący szkolenie po przeprowadzonym szkoleniu:

1) sporządza listę osób uczestniczących w szkoleniu i przekazuje ją wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na siedzibę tego podmiotu;
2) wydaje osobom uczestniczącym w szkoleniu zaświadczenie potwierdzające ukończenie tego szkolenia.

4. Lista, o której mowa w ust. 3 pkt 1, zawiera:

1) datę i miejsce przeprowadzenia szkolenia;
2) nazwę podmiotu, który przeprowadził szkolenie;
3) imiona i nazwiska osób uczestniczących w szkoleniu;
4) daty i miejsca urodzenia osób uczestniczących w szkoleniu;
5) numery identyfikacyjne Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (numery PESEL) osób uczestniczących w szkoleniu, a w przypadku osób uczestniczących w szkoleniu nieposiadających numerów PESEL – numery paszportów lub innych dokumentów potwierdzających tożsamość.

5. Listę, o której mowa w ust. 3 pkt 1, wojewódzki lekarz weterynarii przechowuje przez 5 lat od dnia zakończenia szkolenia.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia, o którym mowa w ust. 2,
2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia,

3) wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia

– mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym zapewnienie przestrzegania zasad bezpieczeństwa przy postępowaniu z materiałem szczególnego ryzyka oraz możliwość identyfikacji osób, które ukończyły szkolenie.

Art. 25. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w sprawach indywidualnych powiatowy lekarz weterynarii wprowadza w drodze decyzji.

2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1, są w szczególności:

1) nakaz odosobnienia, strzeżenia lub obserwacji zwierząt chorych lub zakażonych lub zwierząt, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia;
2) wyznaczenie określonego miejsca jako ogniska choroby;
3) nakaz zabicia lub uboju zwierząt chorych lub zakażonych, zwierząt, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia, lub zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę;
4) nakaz oczyszczenia i odkażenia miejsc oraz środków transportu, a także odkażenia, zniszczenia lub usunięcia pasz, ściółki, obornika i przedmiotów, z którymi miały kontakt zwierzęta chore lub zakażone lub zwierzęta, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia, w sposób wykluczający ryzyko rozprzestrzeniania się choroby;
5) zakaz czasowego opuszczania ogniska choroby przez osoby, które miały lub mogły mieć kontakt ze zwierzętami chorymi lub zakażonymi lub zwierzętami, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia;
6) nakaz odkażania rzeczy osób, które miały lub mogły mieć kontakt ze zwierzętami chorymi lub zakażonymi lub zwierzętami, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia;
7) zakaz karmienia zwierząt określonymi paszami lub pojenia z określonych zbiorników i ujęć wody;
8) zakaz wprowadzania do ogniska choroby, przeprowadzania przez ognisko choroby i wyprowadzania z ogniska choroby zwierząt lub wprowadzania do ogniska choroby i wywożenia z ogniska choroby produktów, zwłok zwierzęcych i pasz;

9) nakaz:
   a) udostępniania zwierząt w celu przeprowadzenia badania klinicznego lub zwłok zwierzęcych do sekcji z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych,
   b) wykonywania określonych zabiegów na zwierzętach, w tym przeprowadzania szczepień;
10) zakaz używania zwierząt do rozmnażania;
11) określenie sposobu postępowania ze zwierzętami chorymi lub zakażonymi, zwierzętami, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia, ze zwłokami zwierzęcymi, ze skażonymi produktami lub paszami lub z produktami lub paszami, co do których podejrzewa się, że są skażone;
12) nakaz unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych, produktów pozyskanych od tych zwierząt oraz przedmiotów, z którymi miały kontakt zabite zwierzęta, przez podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania i wykorzystywania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych;
13) nakaz podjęcia przez posiadacza zakładu określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym;
14) nakaz podjęcia przez posiadacza zakładu określonych działań w celu umożliwienia wykonania odstrzału sanitarnego lub odłowu zwierząt dzikich lub zakaz podejmowania działań utrudniających lub uniemożliwiających wykonanie tego odstrzału lub odłowu;
15) nakaz przeprowadzenia uboju przez podmioty zajmujące się ubojem zwierząt, z określeniem warunków jego przeprowadzenia;
16) nakaz transportu do wskazanych miejsc zwierząt lub zwłok zwierzęcych przez podmioty zajmujące się ich transportem;
17) nakaz przetworzenia produktów przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów, a jeżeli jest to konieczne – zastosowania określonej technologii do tego przetworzenia.

3. Jeżeli na obszarze innego powiatu zachodzi konieczność zastosowania środków, o których mowa w ust. 2 pkt 12 i 15–17, powiatowy lekarz weterynarii wnioskuje o zastosowanie tych środków do właściwego dla tego powiatu powiatowego lekarza weterynarii, który wydaje decyzję w sprawie zastosowania tych środków.

4. Decyzje w sprawie środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, i w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 26. 1. W przypadku wprowadzenia środka, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1, polegającego na obserwacji zwierzęcia, u którego podejrzewa się wystąpienie zakażenia wirusem wścieklizny, które mogło zakazić człowieka lub inne zwierzę:

1) obserwacja tego zwierzęcia trwa 15 dni;
2) to zwierzę poddaje się badaniu klinicznemu w pierwszym, piątym, dziesiątym i piętnastym dniu od dnia prawdopodobnego zakażenia człowieka lub innego zwierzęcia wirusem wścieklizny lub pogryzienia człowieka lub innego zwierzęcia.

2. Jeżeli po 15 dniach obserwacji, o której mowa w ust. 1, nie jest możliwe potwierdzenie wystąpienia lub wykluczenie choroby u zwierzęcia, to okres obserwacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może zostać przedłużony do 21 dni i to zwierzę w ostatnim dniu tej obserwacji poddaje się badaniu klinicznemu.

3. Do czasu zakończenia obserwacji, o której mowa w ust. 1, zwierzęcia nie zabija się, chyba że zachodzi konieczność bezzwłocznego jego zabicia w celu skrócenia jego cierpienia lub bólu. W takim przypadku od zabitego zwierzęcia pobiera się próbki do badań laboratoryjnych w kierunku wścieklizny.

Art. 27. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego.

2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1 są w szczególności:

1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru;
2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów;
3) czasowy zakaz organizowania:
   a) widowisk lub zgromadzeń,
   b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych;
4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności;

5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę;
6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych;
7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby;
8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii;
9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na daną chorobę;
10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień;
11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów, pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu;
12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich;
13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc;
14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt;
15) nakaz:
    a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub
    b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub
    c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie

produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję;

16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów;
17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym;
18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania;
19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego;
20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami;
21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009;
22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc;
23) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz;
24) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób;
25) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji;
26) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego.

3. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c, pkt 16, 21 i 23, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów.

4. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 12, 19, 21 i 22, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów.

5. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940).

6. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

7. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 28. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

1) określenie choroby;
2) określenie obszaru objętego ograniczeniami;
3) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków zwalczania choroby.

3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c.

4. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 3, są w szczególności:

1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru;
2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów;
3) czasowy zakaz organizowania:
   a) widowisk lub zgromadzeń,
   b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych;
4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności;
5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę;
6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych;
7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby;
8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii;
9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na chorobę;
10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień;
11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów i pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu;
12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich;
13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc;

14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt;
15) nakaz:
    a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub
    b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub
    c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję;
16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów;
17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym;
18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania;
19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego;
20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami;
21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009;
22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc;

23) nakaz wykonywania na określonym obszarze ogrodzeń ograniczających lub zatrzymujących migrację zwierząt z terenów leśnych przez właściwego nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe;
24) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz;
25) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób;
26) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji;
27) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego.

5. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 13 i 14, pkt 15 lit. c oraz pkt 16, 21 i 24, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów.

6. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 12, 19 i 21–23, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów.

7. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

8. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

9. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 23, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567 i …) ze względu na wyczerpanie się tych środków.

10. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3.

Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia:

1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby,
2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c,
3) nakaz powszechnych badań lub leczenia zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę lub wykonywania na tych zwierzętach innych zabiegów

– mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.

Art. 30. Jeżeli określony obszar objęty ograniczeniami lub inny obszar ustanowiony w związku ze zwalczaniem chorób wykracza poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, wojewódzki lekarz weterynarii informuje o tym Głównego Lekarza Weterynarii, który tę informację przekazuje właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich w celu podjęcia współpracy przy zwalczaniu choroby, ze względu na wystąpienie której ten obszar został ustanowiony.

Art. 31. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29 na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach w rozumieniu art. 5 pkt 14 tej ustawy, ten odstrzał wykonuje Polski Związek Łowiecki.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakazów, nakazów i ograniczeń wynikających z przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody i wprowadzonych na jej podstawie nie stosuje się w zakresie niezbędnym do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, z tym że przeprowadzenie tego odstrzału odbywa się po ustaleniu warunków jego przeprowadzenia z:

1) dyrektorem parku narodowego – w odniesieniu do obszaru parku narodowego;

2) regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – w odniesieniu do obszaru rezerwatu przyrody.

3. Odstrzału sanitarnego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do zwierząt dzikich objętych ochroną gatunkową.

4. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazu odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, przysługuje ze środków budżetu państwa zryczałtowany zwrot kosztów za każdą sztukę odstrzelonego zwierzęcia dzikiego, zwany dalej „ryczałtem”.

5. Ryczałt przysługuje:

1) myśliwemu wykonującemu odstrzał sanitarny zwierząt dzikich oraz
2) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich

– i podlega podziałowi między te podmioty.

6. Powiatowy lekarz weterynarii ustala ryczałt i dokonuje jego wypłaty:

1) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo
2) dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich.

7. Polski Związek Łowiecki albo dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich, przekazuje myśliwym, którzy wykonali ten odstrzał, przysługującą im część ryczałtu.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość ryczałtu, mając na względzie koszty wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca przeprowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i koszty przechowywania tusz zwierząt dzikich lub koszty unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części;
2) sposób podziału ryczałtu między podmioty, o których mowa w ust. 5, mając na względzie udział tych podmiotów w kosztach wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i udział

tych podmiotów w kosztach przechowywania tusz zwierząt dzikich lub unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i termin wypłaty ryczałtu, mając na względzie zapewnienie sprawnej jego wypłaty.

Art. 32. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29, Polski Związek Łowiecki na wniosek powiatowego lekarza weterynarii wyznacza poszczególnym dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich osoby posiadające uprawnienia do wykonywania polowania.

2. W przypadku niewykonywania przez dzierżawcę obwodu łowieckiego nakazu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 12–14 lub art. 28 ust. 4 pkt 12–14 i 25, z przyczyn leżących po stronie tego dzierżawcy, dyrektor regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe lub starosta na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powiatowego lekarza weterynarii lub Polskiego Związku Łowieckiego wypowiadają umowę dzierżawy obwodu łowieckiego.

3. Na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej Polski Związek Łowiecki, dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego przekazują temu organowi informacje niezbędne do zwalczania chorób dotyczące:

1) zwierząt łownych, w tym o liczbie zwierząt łownych występujących na danym obszarze i o szacowanej zmianie stanu liczebnego tych zwierząt w danym okresie,
2) planów łowieckich i ich wykonania

– w formie i w terminie określonych w tym wniosku.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zlecić instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534) przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w celu umożliwienia pozyskania informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub zlecić wykonanie działań polegających na pozyskaniu tych informacji.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa zapewnia instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych

środki finansowe z budżetu państwa na przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i na wykonanie działań, o których mowa w ust. 4.

Art. 33. 1. Osobie uprawnionej do wykonywania polowania, która wykonuje odstrzał sanitarny zwierząt dzikich wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29, przysługuje zwolnienie od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych w dniu, w którym wykonuje ten odstrzał.

2. Pracownik, żołnierz lub funkcjonariusz będący osobą, o której mowa w ust. 1, uprzedzają odpowiednio pracodawcę lub przełożonego o przyczynie i przewidywanym okresie nieobecności w pracy lub niewykonywania zajęć służbowych z powodu wykonywania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich i uzgadniają termin tej nieobecności lub tego niewykonywania zajęć służbowych odpowiednio z pracodawcą lub przełożonym.

3. Dowodem usprawiedliwiającym nieobecność w pracy lub niewykonywanie zajęć służbowych, o których mowa w ust. 2, jest pisemne oświadczenie podmiotu, któremu nakazano wykonanie odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, potwierdzające udział odpowiednio danego pracownika, żołnierza lub funkcjonariusza będących osobą, o której mowa w ust. 1, w odstrzale sanitarnym zwierząt dzikich w danym dniu.

4. Pracodawca lub przełożony zwalnia od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych odpowiednio pracownika, żołnierza lub funkcjonariusza będących osobą, o której mowa w ust. 1, w terminie uzgodnionym z tym pracownikiem, żołnierzem lub funkcjonariuszem, przy czym łączny wymiar zwolnień od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych z tego tytułu nie może przekroczyć 6 dni w danym roku kalendarzowym.

5. Za czas zwolnienia od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych, o którym mowa w ust. 4, pracownik, żołnierz lub funkcjonariusz będący osobą, o której mowa w ust. 1, zachowują prawo do wynagrodzenia lub uposażenia ustalonego na zasadach dotyczących ustalania wynagrodzenia lub uposażenia przysługujących za urlop wypoczynkowy.

Art. 34. Właściciele lub posiadacze gruntów oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację czynności lub działań wykonywanych w odniesieniu do zwierząt dzikich w związku ze zwalczaniem chorób.

Art. 35. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia chorobą lub potwierdzenia wystąpienia choroby, na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej:

1) zarządcy dróg publicznych:
   a) zamykają przejścia dla zwierząt znajdujące się w pasach drogowych lub
   b) wykonują przeszkody techniczne, w tym budują ogrodzenia lub zabezpieczenia techniczne, lub
   c) wykładają maty dezynfekcyjne i po wyłożeniu utrzymują je w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używają urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję;
2) właściwi nadleśniczy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe wykonują na określonym obszarze ogrodzenia ograniczające lub zatrzymujące migrację zwierząt dzikich z terenów leśnych;
3) zarządcy przejść granicznych na tych przejściach granicznych wykonują określone działania lub stosują określony sprzęt, urządzenia i materiały.

2. Ze środków budżetu państwa przysługuje zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 3.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach ze względu na wyczerpanie się tych środków.

Art. 36. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nakazuje:

1) usunięcie stwierdzonych uchybień w określonym terminie albo
2) zabicie lub ubój zwierząt określonych gatunków i zakazuje utrzymywania w zakładzie zwierząt tych gatunków.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku gdy podmiot nie zastosuje się do nakazu określonego w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Powiatowy lekarz weterynarii może uchylić zakaz utrzymywania w zakładzie zwierząt określonych gatunków przed zniesieniem nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40, nie wcześniej jednak niż przed upływem roku od dnia wprowadzenia tego zakazu, jeżeli kontrola urzędowa przeprowadzona na wniosek podmiotu wykaże, że w zakładzie jest zapewnione spełnianie wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40.

5. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla zakaz utrzymywania w zakładzie zwierząt określonych gatunków niezwłocznie po zniesieniu nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40.

6. Za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w ust. 1 i 3, nie przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.

Art. 37. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia chorobą umieszczoną w wykazie, podejrzenia wystąpienia tej choroby lub potwierdzenia jej wystąpienia w punkcie kontroli granicznej, o którym mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w którym przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, zwanym dalej „punktem kontroli granicznej”, zadania właściwego organu wykonuje graniczny lekarz weterynarii. Przepisy art. 25 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku określonym w ust. 1 graniczny lekarz weterynarii powiadamia powiatowego lekarza weterynarii i Głównego Lekarza Weterynarii o wprowadzeniu środków zwalczania chorób określonych w art. 25 ust. 2.

Art. 38. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować propozycję wprowadzenia dodatkowych środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

2. Propozycja wprowadzenia dodatkowych środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, zawiera co najmniej:

1) wskazanie tych środków, w tym w odniesieniu do zwierząt dzikich;
2) uzasadnienie wprowadzenia tych środków;
3) wskazanie gatunków lub kategorii zwierząt lub zakładów, miejsc lub rodzajów działalności, które mają zostać objęte wprowadzanymi środkami;

4) określenie skutków wprowadzenia tych środków.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe środki zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, mając na względzie szczególne okoliczności epidemiologiczne oraz warunki gospodarcze i społeczne, o których mowa w art. 71 ust. 1 lit. a oraz d rozporządzenia 2016/429.

Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

1) krajowe środki zwalczania w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, które stosuje się w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia u zwierząt choroby kategorii B lub choroby kategorii C na obszarach nieobjętych programami likwidacji takiej choroby, lub
2) krajowe środki zwalczania, które stosuje się w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia u zwierząt choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1

– mając na względzie przepisy art. 170 i art. 171 rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do zwierząt lądowych i przepisy art. 226 rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do zwierząt wodnych, a także przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia 2016/429.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1:

1) wybiera je w odniesieniu do danej choroby odpowiednio z katalogu środków określonych w art. 53–71 rozporządzenia 2016/429 i określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na postawie rozporządzenia 2016/429 lub
2) może wskazać inne środki niż środki wymienione w pkt 1 niezbędne do zapobiegania rozprzestrzenianiu się danej choroby i jej zwalczania.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1, wskazuje gatunki lub grupy zwierząt, do których mają być zastosowane te środki.

Art. 40. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wynika obowiązek lub możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ lub

urzędowego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie zwalczania chorób lub zapobiegania chorobom, określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowych lekarzy weterynarii lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub
2) nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z takich przepisów, w tym wprowadzane przez dany organ Inspekcji Weterynaryjnej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w tym zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego, a zwłaszcza zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z występowania chorób, ograniczenie lub eliminowanie takich zagrożeń.

Art. 41. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii wykonują zadania właściwego organu dotyczące:

1) sporządzania planu szczepień i ustanawiania obszarów tych szczepień, o których mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
2) podejmowania decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/361 z dnia 28 listopada 2022 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących stosowania niektórych weterynaryjnych produktów leczniczych do celów zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie i ich zwalczania (Dz. Urz. UE L 52 z 20.02.2023, str. 1).

2. Podjęcie decyzji określonej w ust. 1 pkt 2 przez powiatowego lekarza weterynarii lub wojewódzkiego lekarza weterynarii jest uzależnione od wydania zgody przez Głównego Lekarza Weterynarii.

3. Aby zapewnić efektywne zwalczanie chorób umieszczonych w wykazie lub chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 lub zapobieganie tym chorobom, mogą zostać wprowadzone środki dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w odniesieniu do tych chorób określone w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych

w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie lub chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1, mając na względzie zapewnienie efektywnego zapobiegania tym chorobom i ich zwalczanie, a także kryteria określone w art. 46 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 i przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

Art. 42. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą dokumentację związaną ze zwalczaniem chorób.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia dokumentacji związanej ze zwalczaniem chorób lub wzory dokumentów zawierających informacje o chorobach, mając na względzie ustalenie stanu faktycznego niezbędnego do ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz ograniczenie rozprzestrzeniania się chorób.

Art. 43. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Ochrony Środowiska, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej, dyrektorzy parków narodowych, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego i jednostki samorządu terytorialnego współpracują przy zwalczaniu chorób, w tym chorób odzwierzęcych, w szczególności przez wzajemne informowanie się o podejrzeniu wystąpienia lub o potwierdzeniu wystąpienia choroby.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób współpracy, o której mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

Art. 44. 1. Psy powyżej 3. miesiąca życia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dzikie lisy na obszarach określonych w programie, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1, i w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 1, podlegają obowiązkowemu ochronnemu szczepieniu przeciwko wściekliźnie.

2. Posiadacz psa ma obowiązek zaszczepić go przeciwko wściekliźnie w terminie 30 dni od dnia ukończenia przez psa 3. miesiąca życia, a następnie nie rzadziej niż co 12 miesięcy od dnia przeprowadzenia ostatniego szczepienia.

3. Szczepienie psa przeciwko wściekliźnie przeprowadza lekarz weterynarii świadczący usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.

4. Szczepienie psa przeciwko wściekliźnie przeprowadza się na koszt posiadacza tego psa.

5. Po przeprowadzeniu szczepienia psa przeciwko wściekliźnie posiadaczowi psa wydaje się zaświadczenie, a jeżeli dla psa został wydany paszport – upoważniony lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 24d ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz z 2025 r. poz. ...), który przeprowadził to szczepienie, dokonuje wpisu w tym paszporcie.

6. Lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, prowadzi wykaz posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie, który przechowuje przez 3 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, za który został sporządzony.

7. Wykaz, o którym mowa w ust. 6, zawiera następujące informacje:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres posiadacza zaszczepionego psa;
2) opis zaszczepionego psa, a także numer wszczepionego transpondera albo numer tatuażu, jeżeli ten pies został oznakowany;
3) datę i godzinę wszczepienia transpondera, jeżeli szczepienie psa zostało poprzedzone wszczepieniem transpondera, albo datę i godzinę odczytu transpondera albo tatuażu, jeżeli zaszczepiony pies został oznakowany;
4) datę i godzinę zaszczepienia psa, nazwę, numer serii i datę ważności szczepionki.

8. Lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, przekazuje do:

1) 3. dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc – informacje o liczbie psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie albo o nieprzeprowadzeniu tych szczepień w danym miesiącu,
2) 15. dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc – informacje, o których mowa w ust. 7

– powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację zakładu leczniczego dla zwierząt.

9. Szczepienie dzikich lisów przeciwko wściekliźnie przeprowadza wojewódzki lekarz weterynarii.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) warunki i sposób przeprowadzania ochronnych szczepień dzikich lisów przeciwko wściekliźnie, w tym obszary, na których przeprowadza się te szczepienia, rodzaj szczepionki i sposób jej podania, mając na względzie zmniejszenie ryzyka występowania tej choroby;
2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5, oraz wzór i sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 6, mając na względzie ujednolicenie danych zawartych w tym zaświadczeniu i sposobu prowadzenia tego wykazu.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części obowiązek ochronnego szczepienia przeciwko wściekliźnie zwierząt innych niż psy i dzikie lisy, mając na względzie zmniejszenie ryzyka występowania tej choroby.

12. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 11, minister właściwy do spraw rolnictwa określi w nim wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5, oraz wzór i sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 6, w odniesieniu do zwierząt, w stosunku do których został wprowadzony obowiązek ochronnego szczepienia przeciwko wściekliźnie, mając na względzie ujednolicenie danych zawartych w tym zaświadczeniu i sposobu prowadzenia tego wykazu.

13. W przypadku wprowadzenia obowiązku ochronnego szczepienia przeciwko wściekliźnie zwierząt innych niż psy i dzikie lisy zgodnie z ust. 11, przepisy ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 45. 1. Za bydło, świnie, owce, kozy, konie, kury, kaczki, gęsi, indyki, perlice, przepiórki, kuropatwy, bażanty, strusie (*Struthio camelus*), jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych (jeleń szlachetny – *Cervus elaphus*, jeleń sika – *Cervus nippon* i daniel – *Dama dama*), rodziny pszczele (pszczoła miodna – *Apis mellifera*) i ryby słodkowodne zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej oraz za takie zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy przy zwalczaniu chorób określonych w załączniku nr 1 do ustawy albo padłe po dokonaniu przez posiadacza powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, jeżeli organ Inspekcji

Weterynaryjnej stwierdził, że te zwierzęta padły z powodu zachorowania na chorobę, przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zwierzęcia.

3. Wartość rynkową zwierzęcia określa się na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii i przez 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego powiatowego lekarza weterynarii spośród rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, choroby, przy zwalczaniu których przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, inne niż wymienione w załączniku nr 1 do ustawy, w odniesieniu do poszczególnych gatunków zwierząt wymienionych w ust. 1 lub ich kategorii, mając na względzie zapewnienie sprawnego zwalczania tych chorób.

Art. 46. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powołuje rzeczoznawców spośród osób, które mają miejsce zamieszkania w powiecie, na którego obszarze jest położona gmina objęta właściwością miejscową tego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), oraz:

1) posiadają wykształcenie wyższe uzyskane po ukończeniu studiów w zakresie rolnictwa lub wykształcenie średnie lub średnie branżowe i mają kwalifikacje do pracy w zawodach rolniczych lub
2) ukończyły studia podyplomowe w zakresie związanym z rolnictwem, lub
3) posiadają co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe i mają co najmniej 3-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub
4) posiadają co najmniej wykształcenie zasadnicze zawodowe lub zasadnicze branżowe i mają kwalifikacje do pracy w zawodach rolniczych oraz co najmniej 3-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub
5) posiadają co najmniej wykształcenie zasadnicze zawodowe lub zasadnicze branżowe i mają co najmniej 5-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub
6) uzyskały stopień naukowy w zakresie nauk rolniczych

– i złożyły wniosek o powołanie na rzeczoznawcę.

2. W przypadku szacowania w gospodarstwach rolnych, w których jest prowadzona produkcja ekologiczna w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. z 2023 r.

poz. 1235), rzeczoznawca jest obowiązany posiadać wiedzę praktyczną w zakresie prowadzenia gospodarstwa rolnego, w którym jest prowadzona taka produkcja, lub być wpisany do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 tej ustawy, w jednym albo dwóch rodzajach specjalizacji określonych w tym przepisie.

3. Z wnioskiem o powołanie rzeczoznawcy, o którym mowa w ust. 1, mogą wystąpić również:

1) sołtys lub
2) izba rolnicza, lub
3) związek zawodowy rolników, lub
4) organizacja społeczno-zawodowa rolników, lub
5) izba gospodarcza o zasięgu krajowym utworzona przez grupy producentów rolnych i ich związki oraz przedsiębiorców prowadzących działalność przetwórczą lub handlową w zakresie produktów lub grupy produktów, o których mowa w przepisach o grupach producentów rolnych i ich związkach, lub
6) grupa producentów rolnych i ich związek, o których mowa w ustawie z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1145).

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje o kandydacie na rzeczoznawcę:

1) imię i nazwisko;
2) miejsce zamieszkania i adres;
3) adres do doręczeń;
4) numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych – jeżeli ten kandydat je posiada;
5) informacje o wykształceniu.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) kopie dokumentów potwierdzających wykształcenie kandydata na rzeczoznawcę;
2) oświadczenie kandydata na rzeczoznawcę o jego stażu pracy w gospodarstwie rolnym – jeżeli jest wymagany;
3) oświadczenie kandydata na rzeczoznawcę o jego doświadczeniu w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, w którym jest prowadzona produkcja ekologiczna w

rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej – jeżeli jest wymagane.

6. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powiadamia na piśmie powiatowego lekarza weterynarii o powołaniu rzeczoznawcy i przekazuje jego imię i nazwisko, adres do doręczeń i numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych.

7. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) odwołuje rzeczoznawcę:

1) na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, jeżeli rzeczoznawca:
   a) nie ma miejsca zamieszkania w powiecie, na którego obszarze jest położona gmina objęta właściwością miejscową tego wójta (burmistrza, prezydenta miasta),
   b) przeprowadza szacowanie niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 48;
2) na wniosek rzeczoznawcy.

8. Do powiadamiania o odwołaniu rzeczoznawcy przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

9. Rzeczoznawcy przysługuje wynagrodzenie za godzinę szacowania w wysokości 1/120 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za rok poprzedni ogłaszanego w drodze obwieszczenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

10. Wynagrodzenie określone w ust. 9 powiatowy lekarz weterynarii wypłaca ze środków budżetu państwa.

Art. 47. 1. W przypadku zwierzęcia, które może zostać poddane ubojowi, odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 ust. 1, pomniejsza się o kwotę uzyskaną ze sprzedaży tego zwierzęcia.

2. Odszkodowanie ze środków budżetu państwa przysługuje również za zniszczone z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej przy zwalczaniu chorób produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, pasze i sprzęt, które nie mogą zostać poddane odkażaniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, odszkodowanie określone w tym przepisie przysługuje w wysokości wartości rynkowej zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu określonej na

podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii i przez 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego powiatowego lekarza weterynarii spośród rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

4. Z szacowania powiatowy lekarz weterynarii sporządza protokół szacowania, który zawiera:

1) imiona i nazwiska osób przeprowadzających szacowanie;
2) miejsce i datę oraz czas rozpoczęcia i zakończenia szacowania;
3) opis zwierzęcia, produktów lub sprzętu podlegających szacowaniu;
4) wyszczególnienie kwot szacowania ustalonych przez poszczególnych rzeczoznawców i powiatowego lekarza weterynarii;
5) podpisy osób biorących udział w szacowaniu.

5. Odszkodowania określone w ust. 2 i art. 45 ust. 1 nie przysługują za wszystkie zwierzęta objęte nakazem zabicia lub poddania ubojowi i za wszystkie produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, pasze i sprzęt objęte nakazem zniszczenia, jeżeli:

1) posiadacz zwierzęcia wprowadził do swojego zakładu lub wyprowadził z niego zwierzę z gatunku podatnego na chorobę – w przypadku gdy ten posiadacz wiedział, że to zwierzę jest chore lub zakażone lub podejrzewał wystąpienie choroby lub zakażenia u tego zwierzęcia;
2) posiadacz zwierzęcia wprowadził do swojego zakładu nieoznakowane zwierzę z gatunku podatnego na chorobę lub zwierzę, co do którego nie może wskazać jego zbywcy – w przypadku gdy ten posiadacz nie zgłosił faktu nabycia tego zwierzęcia zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
3) zwierzęta w stadzie były rozmnażane z naruszeniem przepisów o zdrowiu zwierząt obowiązujących w tym zakresie w okresie 12 miesięcy przed potwierdzeniem wystąpienia choroby;
4) posiadacz zwierzęcia w okresie 30 dni przed potwierdzeniem wystąpienia choroby wprowadził do swojego zakładu produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, produkty pochodzenia zwierzęcego lub materiał biologiczny, o których wiedział, że mogły być skażone czynnikiem chorobotwórczym wywołującym tę chorobę;

5) w zakładzie przed upływem 6 miesięcy od dnia zakończenia ostatecznego oczyszczenia i odkażenia wykonanego w związku ze zwalczaniem ogniska choroby zostanie ponownie potwierdzone wystąpienie ogniska tej choroby;
6) zwierzęta stanowią własność podmiotów prowadzących:
   a) zarobkowy transport zwierząt lub transport wykonywany w związku z prowadzeniem innej działalności gospodarczej,
   b) targi, wystawy, pokazy lub konkursy zwierząt,
   c) obrót zwierzętami,
   d) obrót produktami pochodzenia zwierzęcego, materiałem biologicznym lub paszami,
   e) ubój zwierząt lub produkcję mięsa.

6. Posiadaczowi zwierzęcia przysługuje odszkodowanie określone w ust. 2 i art. 45 ust. 1 zmniejszone:

1) od 15 % do 30 % – w przypadku gdy ten posiadacz nie wykonywał w odniesieniu do zwierząt z gatunków podatnych na chorobę obowiązków określonych w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt w okresie 6 miesięcy przed potwierdzeniem wystąpienia ogniska choroby, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2;
2) od 15 % do 60 % – w przypadku gdy ten posiadacz:
   a) nie dokonał powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub
   b) nie zastosował się do środków określonych w art. 25 lub do środków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29, art. 39 ust. 1 lub art. 40 w celu zapobiegania wystąpieniu lub zwalczania tej choroby, w okresie 30 dni przed wystąpieniem ogniska choroby.

7. Odszkodowania określone w ust. 2 i art. 45 ust. 1 powiatowy lekarz weterynarii przyznaje w drodze decyzji.

8. Osobom, którym nie przysługują odszkodowania określone w ust. 2 i art. 45 ust. 1, a które przyczyniły się do szybkiej likwidacji choroby, wojewódzki lekarz weterynarii na wniosek powiatowego lekarza weterynarii może przyznać nagrodę ze środków budżetu państwa.

9. Wypłacone odszkodowania określone w ust. 2 i art. 45 ust. 1 nie podlegają zajęciu na pokrycie należności publicznych, jeżeli zostaną wykorzystane na odtworzenie wcześniej posiadanego stanu zwierząt, materiału biologicznego, pasz lub sprzętu.

10. Podmiotowi, który dokonał nakładów związanych:

1) z zabiciem lub ubojem zwierząt, transportowaniem zwierząt lub zwłok zwierzęcych albo unieszkodliwieniem zwłok zwierzęcych w związku z wykonaniem nakazów, o których mowa w art. 45 ust. 1,
2) ze zniszczeniem produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, paszy i sprzętu, które nie mogły zostać poddane odkażaniu, w związku z wykonaniem nakazów, o których mowa w ust. 2,
3) z przeprowadzeniem czynności, o których mowa w części B załącznika IV do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania, w związku z wykonaniem nakazów organów Inspekcji Weterynaryjnej wydanych przy zwalczaniu chorób

– przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot poniesionych nakładów.

11. Do postępowania prowadzonego w celu egzekucji nakazu zabicia lub poddania ubojowi zwierząt, zniszczenia albo unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych i zniszczenia produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu, które nie mogły zostać poddane odkażaniu, oraz do przeprowadzenia oczyszczania i odkażania, w przypadku zastosowania środka egzekucyjnego w postaci wykonania zastępczego, o którym mowa w art. 1a pkt 12 lit. b tiret drugie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620), nie stosuje się przepisów art. 129 i art. 132–135 tej ustawy. Koszty postępowania egzekucyjnego są pokrywane ze środków budżetu państwa.

Art. 48. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb i sposób szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego,

materiału biologicznego, pasz i sprzętu, w tym sposób dokumentowania czynności przeprowadzonych w związku z tym szacowaniem,

2) sposób wypłaty wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom,

3) wzór protokołu szacowania:

a) zwierząt,

b) produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu

– mając na względzie zapewnienie rzetelnego szacowania i ujednolicenie sposobu sporządzania tego protokołu.

Art. 49. 1. Posiadaczowi zwierzęcia, który dokonał powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przysługuje ze środków budżetu państwa zapomoga za zwierzę, które padło zanim organ Inspekcji Weterynaryjnej otrzymał to powiadomienie, jeżeli ten organ stwierdził, że zwierzę padło z powodu zachorowania na chorobę, przy zwalczaniu której przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 ust. 1.

2. Wysokość zapomogi, o której mowa w ust. 1, stanowi 2/3 wartości rynkowej zwierzęcia określonej zgodnie z art. 45 ust. 3.

3. Do ustalania zapomogi, o której mowa w ust. 1, w tym do szacowania zwierząt, przepisy art. 47 i przepisy wydane na podstawie art. 48 stosuje się odpowiednio.

Art. 50. 1. Obowiązkowi monitorowania podlegają choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze, których wykaz jest określony w załączniku nr 2 do ustawy.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze podlegające obowiązkowi monitorowania inne niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, mając na względzie tendencje epidemiologiczne i epidemiczne wśród zwierząt i ludzi, obecność odzwierzęcych czynników chorobotwórczych w paszach lub w produktach pochodzenia zwierzęcego.

Art. 51. 1. Monitorowanie obejmuje zbieranie, przechowywanie, analizowanie i rozpowszechnianie danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i

odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

2. W ramach realizacji obowiązku monitorowania:

1) Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny zapewniają:
   a) zbieranie, przechowywanie, analizowanie i niezwłoczne udostępnianie wyników tego monitorowania do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej odpowiednio przez Główny Inspektorat Weterynarii i Główny Inspektorat Sanitarny,
   b) objęcie tym monitorowaniem wszystkich etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego,
   c) stałą współpracę polegającą na wymianie informacji i szczegółowych danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;
2) Główny Inspektor Sanitarny prowadzi badania epidemiologiczne ognisk chorób odzwierzęcych przenoszonych przez żywność;
3) Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z Komisją Europejską.

3. Za ognisko, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uważa się wystąpienie:

1) w określonych warunkach co najmniej 2 przypadków zachorowań ludzi na chorobę odzwierzęcą przenoszoną przez żywność lub zakażeń ludzi czynnikiem chorobotwórczym wywołującym tę chorobę lub
2) sytuacji, w której obserwowana liczba przypadków zachorowań na chorobę odzwierzęcą przenoszoną przez żywość przekracza spodziewaną liczbę zachorowań i te zachorowania są powiązane z jednym źródłem pokarmu lub istnieje prawdopodobieństwo takiego powiązania.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa informuje Komisję Europejską o organie właściwym do współpracy z Komisją Europejską w zakresie obowiązku monitorowania.

Art. 52. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub projekt skoordynowanego programu monitorowania, z których każdy obejmuje co

najmniej jedną chorobę odzwierzęcą lub co najmniej jeden odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy podlegające obowiązkowi monitorowania.

2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

1) w przypadku programu monitorowania co najmniej:
   a) określenie populacji (gatunków) zwierząt lub etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego,
   b) charakter i rodzaj danych, które mają być zebrane w ramach programu monitorowania,
   c) definicje przypadków,
   d) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i zasady ich pobierania i przekazywania do tych badań,
   e) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych,
   f) zakres, sposób i terminy przekazywania informacji między organami Inspekcji Weterynaryjnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania co najmniej:
   a) cel programu,
   b) okres realizacji programu,
   c) obszar geograficzny lub region objęte programem,
   d) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem,
   e) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki,
   f) minimalną liczbę próbek pobieranych do badań laboratoryjnych,
   g) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych,
   h) organy właściwe do realizacji programu i zadania tych organów,
   i) źródła finansowania realizacji programu,
   j) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich finansowania,
   k) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu.

3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają ich realizację.

4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wynikach realizacji programu, o którym mowa w ust. 3.

Art. 53. 1. Inspekcja Weterynaryjna i Państwowa Inspekcja Sanitarna prowadzą monitorowanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i bakterii komensalnych w zakresie, w jakim stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego.

2. Posiadacze zwierząt gospodarskich i podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności nieodpłatnie udostępniają zwierzęta i produkty do prowadzenia przez organy Inspekcji Weterynaryjnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej monitorowania, o którym mowa w ust. 1. Do monitorowania przepisy art. 19 ust. 1–1c, 3 i 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej stosuje się odpowiednio.

3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w zakresie przygotowywania i przekazywania Komisji Europejskiej i Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności informacji i dokumentów dotyczących monitorowania, o którym mowa w ust. 1, w tym informacji i dokumentów wymaganych do współfinansowania prowadzenia tego monitorowania ze środków pochodzących z Unii Europejskiej.

4. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym wydaje instrukcję monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe obejmującą następujące dane:

1) gatunki zwierząt i produkty objęte monitorowaniem;
2) rodzaje bakterii lub szczepy bakterii objęte monitorowaniem;
3) strategię pobierania próbek do badań laboratoryjnych stosowaną w ramach monitorowania;
4) środki przeciwdrobnoustrojowe objęte monitorowaniem;
5) metodologię laboratoryjną stosowaną do:
   a) wykrywania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,
   b) identyfikacji izolatów drobnoustrojów;
6) metody stosowane do zbierania danych.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa opracowuje krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych w medycynie weterynaryjnej, uwzględniając co najmniej uwarunkowania krajowe w zakresie produkcji zwierzęcej i stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych oraz mając na względzie wpływ ujętych w tym planie działań na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko.

6. Krajowy plan działania, o którym mowa w ust. 5, określa co najmniej:

1) cel, jaki ma zostać osiągnięty w zakresie ograniczenia ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt i dla środowiska związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych;
2) działania, jakie powinny zostać podjęte, aby cel, o którym mowa w pkt 1, został osiągnięty;
3) podmioty odpowiedzialne za realizację działań, o których mowa w pkt 2, i monitorowanie osiągnięcia celu, o którym mowa w pkt 1, oraz sposób prowadzenia tego monitorowania.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, krajowy plan działania, o którym mowa w ust. 5, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa dokonuje:

1) przeglądu krajowego planu działania, o którym mowa w ust. 5, nie rzadziej niż co 5 lat;
2) zmiany krajowego planu działania, o którym mowa w ust. 5 – w przypadku niezrealizowania działań, o których mowa w ust. 6 pkt 2, lub zagrożenia niezrealizowania celu, o którym mowa w ust. 6 pkt 1.

9. Do zmian krajowego planu działania, o którym mowa w ust. 5, stosuje się przepisy ust. 5–7.

Art. 54. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji:

1) produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz przekazują próbki do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania i przechowują wyniki tych badań przez 2 lata;
2) produktów pochodzenia zwierzęcego przechowują produkty pochodzenia zwierzęcego lub próbki tych produktów pochodzenia zwierzęcego, które mogły

wywołać lub które podejrzewa się, że wywołały choroby odzwierzęce przenoszone przez żywność, w celu ich udostępnienia do badań laboratoryjnych.

2. Laboratoria przeprowadzające badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je właściwym krajowym laboratoriom referencyjnym.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 1,
2) czas przechowywania produktów lub próbek, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
3) terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w ust. 2

− mając na względzie zapewnienie reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań laboratoryjnych i prawidłowego monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.

Rozdział 3

Rejestracja zakładów i podmiotów oraz zatwierdzanie zakładów

Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu:

1) jest właściwy w sprawach:
   a) rejestracji:
      – zakładów, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
      – przewoźników, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
      – podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt niezależnie od zakładu, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429,

- zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie na podstawie art. 94 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2016/429,
- zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
- grup zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
- zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 2,
- zakładów akwakultury określonych w art. 176 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429,
- zakładów i podmiotów innych niż zakłady i podmioty wymienione w tiret pierwsze–ósme i w lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3,
- zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009,

b) zatwierdzania:
- zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
- zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
- grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429,
- zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429,

c) zatwierdzania statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429,

d) zatwierdzania kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429,

e) zatwierdzania zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009;

2) prowadzi i aktualizuje:

a) rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, i rejestr zakładów akwakultury zarejestrowanych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, obejmujący również zakłady lub podmioty inne niż zakłady i podmioty wymienione w pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósme i w lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3, zwany dalej „rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych”,

b) rejestr zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, rejestr zakładów akwakultury zatwierdzonych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, i rejestr zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, zwany dalej „rejestrem zakładów zatwierdzonych”,

c) wykaz zakładów i podmiotów, które zostały zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009, zwany dalej „rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009”.

Art. 56. 1. W sprawach rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, i w sprawach zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, oraz w sprawach zatwierdzenia kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429, jest właściwy:

1) powiatowy lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze jego właściwości;

2) wojewódzki lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku gdy ta grupa zakładów akwakultury albo ten kompartment są zlokalizowane na obszarze przekraczającym obszar województwa – wojewódzki lekarz weterynarii, na którego obszarze właściwości jest zlokalizowana większa część tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wojewódzki lekarz weterynarii upoważnia wojewódzkiego lekarza weterynarii, na którego obszarze właściwości jest położona większa część grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu określonych w ust. 1, do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, o których mowa w ust. 2.

4. Powiatowy lekarz weterynarii i wojewódzki lekarz weterynarii wzajemnie niezwłocznie powiadamiają się i informują Głównego Lekarza Weterynarii o zatwierdzeniu kompartmentu określonego w ust. 1 i o wszystkich okolicznościach mających wpływ na utrzymanie tego zatwierdzenia w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego.

Art. 57. 1. Zgłoszenie w celu rejestracji:

1) zakładów, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, i zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie na podstawie art. 94 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1345 z dnia 1 sierpnia 2022 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do rejestracji i zatwierdzania zakładów, w których utrzymywane są zwierzęta lądowe, a także pobierania, produkcji, przetwarzania lub przechowywania materiału biologicznego (Dz. Urz. UE L 202 z 02.08.2022, str. 27),

2) przewoźników, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 87 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 i art. 3 ust. 1–3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 115, z późn. zm.[18)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2035”,
3) podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt niezależnie od zakładu, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
4) zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 2, i zakładów akwakultury określonych w art. 176 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429 oprócz informacji, o których mowa w art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429,
5) zakładów i podmiotów innych niż zakłady i podmioty wymienione w art. 55 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósme i w lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3 oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. b i art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429

– zawiera numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli taki numer został nadany i miejsce zamieszkania podmiotu, adres zakładu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres

[18)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 191 z 16.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 267 z 14.08.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 366 z 04.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 79 z 17.03.2023, str. 46.

strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada.

2. Obowiązek, o którym mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2 i art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, obejmuje również dodatkowe informacje określone w ust. 1.

Art. 58. 1. Zgłoszenie w celu rejestracji zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, i wniosek o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, oprócz informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
2) miejsce prowadzenia działalności – jeżeli jest inne niż adres podmiotu wskazany w pkt 1;
3) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany;
4) numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada;
5) określenie charakteru czynności wykonywanych z wykorzystaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jako materiału wyjściowego;
6) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w pkt 5 – jeżeli taka działalność jest prowadzona;
7) numer podmiotu w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2025 r. poz. 865) – jeżeli taki numer został nadany.

2. Obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, obejmuje również dodatkowe informacje określone w ust. 1.

Art. 59. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie dokonuje wpisu:

1) zakładu, przewoźnika, podmiotu, zakładu akwakultury lub grupy zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. a do rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych;
2) zakładu i podmiotu do rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

Art. 60. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia zakładu, zakładu akwakultury lub grupy zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz c dokonuje wpisu tych zakładów lub tej grupy zakładów do rejestru zakładów zatwierdzonych i nadaje tym zakładom lub tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny.

Art. 61. Rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. b, art. 87 ust. 1 lit. b i art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, art. 18–20 rozporządzenia 2019/2035, art. 6 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.[19)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/686”, art. 185 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 i w art. 20 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 345), zawiera:

1) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany;

---

19) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

2) miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada;
3) położenie geograficzne zakładu z podaniem współrzędnych Systemu Informacji Geograficznej (GIS);
4) informacje o:
   a) zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625,
   b) decyzjach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 i ust. 4,
   c) decyzjach, o których mowa w art. 11c ust. 4 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 oraz …).

Art. 62. Rejestr zakładów zatwierdzonych oprócz informacji, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2019/2035, art. 7 ust. 2–5 rozporządzenia 2020/686, art. 96, art. 180, art. 185 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 i w art. 21 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych, zawiera:

1) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany;
2) miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada;
3) położenie geograficzne zakładu z podaniem współrzędnych Systemu Informacji Geograficznej (GIS);
4) informacje o:
   a) zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625,
   b) decyzjach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, 4, 6, 8 i 9 i ust. 5,
   c) decyzjach, o których mowa w art. 11c ust. 4 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt;

5) informację o typie systemu oczyszczania ścieków – w przypadku zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429.

Art. 63. Rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
2) miejsce prowadzenia działalności – jeżeli jest inne niż adres podmiotu wskazany w pkt 1;
3) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany, albo numer identyfikacji podatkowej nadany w państwie pochodzenia podmiotu – w przypadku gdy podmiot nie posiada obywatelstwa polskiego;
4) numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada;
5) weterynaryjny numer identyfikacyjny;
6) określenie charakteru czynności wykonywanych z wykorzystaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jako materiału wyjściowego;
7) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w pkt 6 – jeżeli taka działalność jest prowadzona;
8) informacje o decyzjach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, 5, 7, 10–12 i pkt 13 lit. b;
9) datę wpisu do i wykreślenia z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach:

1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429;
2) zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;
3) zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009;
4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;
5) warunkowego zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009;
6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;
7) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009;
8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;
9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;
10) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009;
11) nałożenia specjalnych obowiązków na zakłady, o których mowa w art. 46 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009;
12) wydania zakazu, o którym mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009;
13) nadania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego:
    a) zakładowi, przewoźnikowi, podmiotowi, zakładowi akwakultury lub grupie zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. a,
    b) zakładowi lub podmiotowi podlegającym rejestracji, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009.

2. Wniosek o:

1) rejestrację grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429,
2) zatwierdzenie:
   a) zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i w art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1345 z dnia 1 sierpnia 2022 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do rejestracji i zatwierdzania zakładów, w których utrzymywane są zwierzęta lądowe, a także pobierania, produkcji, przetwarzania lub przechowywania materiału biologicznego, a w przypadku zakładów określonych w art. 94 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 – również informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/999 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym i identyfikowalności materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 99),
   b) zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
   c) statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 96 ust. 1 i art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429

– zawiera numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, NIP – jeżeli taki numer został nadany i miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty

elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada, a w przypadku zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429 – ponadto informację o typie systemu oczyszczania ścieków.

3. Wniosek o zatwierdzanie kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 5 rozporządzenia 2016/429 zawiera:

1) miejsce zamieszkania i adres zarządzającego kompartmentem w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/2623 z dnia 30 lipca 2024 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad zatwierdzania i uznawania statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentów, w których są utrzymywane zwierzęta lądowe, zwanego dalej „zarządzającym kompartmentem”;
2) numer PESEL zarządzającego kompartmentem, a w przypadku zarządzającego kompartmentem nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany, albo numer identyfikacji podatkowej nadany w państwie pochodzenia zarządzającego kompartmentem – w przypadku gdy zarządzający kompartmentem nie posiada obywatelstwa polskiego;
3) weterynaryjne numery identyfikacyjne zakładów, które wchodzą w skład kompartmentu.

4. W przypadku gdy zakład lub podmiot zarejestrowany nie zastosował się do środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d oraz h−k rozporządzenia 2017/625, powiatowy lekarz weterynarii wydaje, w drodze decyzji, zakaz prowadzenia określonego rodzaju działalności i skreśla zakład lub podmiot z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych.

5. W przypadku gdy zakład zatwierdzony nie zastosował się do środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d oraz h−k rozporządzenia 2017/625, powiatowy lekarz weterynarii wydaje, w drodze decyzji, zakaz prowadzenia określonego rodzaju działalności.

6. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w:

1) ust. 1 pkt 9 i ust. 5 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla odpowiednio zakład lub grupę zakładów akwakultury wymienione w art. 55 pkt 1 lit. b z rejestru zakładów zatwierdzonych;
2) ust. 1 pkt 10 i 12 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla zakłady i podmioty, które zostały zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009, z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

7. Obowiązek, o którym mowa w art. 96 ust. 2, art. 172 ust. 2 i art. 180 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, obejmuje również dodatkowe informacje określone w ust. 2.

Art. 65. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii:

1) prowadzi i aktualizuje rejestr, o którym mowa w art. 185 ust. 1:
   a) lit. a rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, zwany dalej „rejestrem zarejestrowanych grup zakładów akwakultury”,
   b) lit. b rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, zwany dalej „rejestrem zatwierdzonych grup zakładów akwakultury”;
2) niezwłocznie dokonuje wpisu grupy zakładów akwakultury do rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie weterynaryjny numer identyfikacyjny;
3) niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury dokonuje wpisu tej grupy zakładów do rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach:

1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429;
2) zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d;

3) warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d;
4) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d;
5) zawieszenia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d;
6) cofnięcia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d.

3. W przypadku gdy grupa zakładów akwakultury, o której mowa w art. 172 ust. 4 rozporządzenia 2016/429, nie spełnia warunków, o których mowa w tym przepisie, lub gdy została wydana decyzja o cofnięciu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o której mowa w ust. 2 pkt 6, wojewódzki lekarz weterynarii skreśla tę grupę zakładów akwakultury odpowiednio z rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury lub z rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury.

4. Do zakresu informacji zawartych w rejestrze:
1) zarejestrowanych grup zakładów akwakultury,
2) zatwierdzonych grup zakładów akwakultury

– przepisy art. 61 i art. 62 stosuje się odpowiednio.

Art. 66. 1. Decyzje o:
1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
2) zatwierdzeniu zakładów wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b tiret pierwsze, drugie i czwarte,
3) zatwierdzeniu grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429,
4) zatwierdzeniu zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009,
5) warunkowym zatwierdzeniu grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429,
6) warunkowym zatwierdzeniu zakładów, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009

– zawierają weterynaryjny numer identyfikacyjny.

2. Decyzje o zawieszeniu i cofnięciu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 7–10 i art. 65 ust. 2 pkt 5 i 6, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Powiatowy lekarz weterynarii i wojewódzki lekarz weterynarii wzajemnie niezwłocznie udostępniają sobie prowadzone przez te organy rejestry, w tym niezwłocznie przekazują informacje o wydanych decyzjach, a także o wszelkich zmianach w odniesieniu do prowadzonej działalności i informacji zawartych w tych rejestrach, w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego.

4. Powiatowy lekarz weterynarii i wojewódzki lekarz weterynarii niezwłocznie przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii prowadzone przez te organy rejestry, w tym niezwłocznie przekazują informacje o wydanych decyzjach, a także o wszelkich zmianach w odniesieniu do prowadzonej działalności i informacji zawartych w tych rejestrach, w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego.

Art. 67. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi zbiorczy rejestr, który obejmuje informacje zawarte w rejestrze:

1) zakładów i podmiotów zarejestrowanych,
2) zakładów zatwierdzonych,
3) zarejestrowanych grup zakładów akwakultury,
4) zatwierdzonych grup zakładów akwakultury,
5) zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009

– i aktualizuje ten rejestr.

2. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii informacje zawarte w rejestrach wymienionych w ust. 1 pkt 2, 4 i 5 obejmujące:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu lub zakładu;
2) numer telefonu, adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej podmiotu;
3) weterynaryjny numer identyfikacyjny;

4) datę zatwierdzenia, w tym datę warunkowego zatwierdzenia i okres, na jaki to zatwierdzenie zostało wydane, oraz datę każdego zawieszenia lub cofnięcia zatwierdzenia;
5) rodzaj zakładu;
6) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w art. 63 pkt 6 – jeżeli taka działalność jest prowadzona – w przypadku rejestru wymienionego w ust. 1 pkt 5;
7) status zdrowotny zakładu – w przypadku rejestrów wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 4;
8) informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625;
9) informację o zaprzestaniu działalności.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie sprawnego nadzoru nad podmiotami i zakładami wpisanymi do rejestrów wymienionych w ust. 1.

Art. 68. 1. Powiadomień, o których mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90 ust. 2 i art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, oraz dostarczenia informacji, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, dokonuje się niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia danego zdarzenia.

2. Obowiązek dostarczania informacji, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, w terminie określonym w ust. 1 dotyczy również zakładów, które podlegają zatwierdzeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009.

3. Powiadomień, o których mowa w art. 172 ust. 2 i art. 180 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, dokonuje się nie później niż na 7 dni przed planowanym dniem wprowadzenia zmiany.

4. Informacje o położeniu zakładu, w którym są utrzymywane pszczoły, oraz o liczbie pni pszczelich w tym zakładzie podmiot prowadzący ten zakład przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację tego

zakładu w terminach do dnia 31 marca oraz do dnia 30 września każdego roku kalendarzowego.

Art. 69. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego, mając na względzie zapewnienie właściwego sprawowania nadzoru nad zakładami lub podmiotami i nad przemieszczaniem zwierząt, materiału biologicznego lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Art. 70. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia:

1) określić:
   a) niektóre kategorie zakładów, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
   b) niektóre kategorie przewoźników, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
   c) niektóre kategorie podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429,
   d) niektóre zakłady akwakultury, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
2) zwolnić z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
3) określić zakłady lub podmioty inne niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 55 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósme i lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429

– mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.

2. W przypadku określenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 3 zakładów lub podmiotów innych niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 55 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósme i lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą podlegały rejestracji na zasadach

określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, do tych zakładów lub podmiotów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10, art. 11, art. 25, art. 93 akapit drugi i art. 102–106 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 7 i art. 57 ust. 2.

3. Do zakładów lub podmiotów innych niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 55 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósme i lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą podlegały rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 3 w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych stosuje się przepisy rozporządzenia 2017/625 i przepisy wydane na podstawie rozporządzenia 2017/625.

Art. 71. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zwolnić, w drodze rozporządzenia:

1) niektóre kategorie podmiotów z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 105 ust. 1, art. 186 ust. 1 lit. c–e i art. 188 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
2) przewoźników z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 104 ust. 1 rozporządzenia 2016/429

– mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.

Art. 72. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do spraw określonych w art. 269 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2016/429, z wyłączeniem spraw dotyczących laboratoriów, dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe, o których mowa w tym przepisie, mając na względzie nieutrudnianie przemieszczania zwierząt i produktów między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Art. 73. W odniesieniu do zwierząt innych niż zwierzęta lądowe i zwierzęta wodne, o których mowa w art. 227 lit. a rozporządzenia 2016/429, w zakresie wskazanym w tym przepisie, przepisy rozdziałów 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 74. Jeżeli z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek ustanowienia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej terminu na dokonanie określonej czynności w zakresie określonym w niniejszym rozdziale, to ten termin wynosi co najmniej 30 dni, chyba że przepisy ustawy albo przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, stanowią inaczej.

Rozdział 4

Przemieszczanie zwierząt i materiału biologicznego w obrębie terytorium Unii Europejskiej

Art. 75. 1. Do przemieszczania zwierząt akwakultury, w tym w celu ich uwolnienia do środowiska naturalnego, i do przemieszczania dzikich zwierząt wodnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisy art. 218 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429 i przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 218 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/429 stosuje się odpowiednio.

2. Podmiot przemieszczający zwierzęta określone w ust. 1 przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce wysyłki tych zwierząt informację o ich przemieszczeniu.

Art. 76. 1. Żubry (*Bison bonasus*) inne niż żubry utrzymywane przez człowieka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przemieszcza się, jeżeli oprócz wymagań określonych w art. 155 rozporządzenia 2016/429 i w art. 101 rozporządzenia 2020/688:

1) zostaną oznakowane w sposób zapewniający ich identyfikowalność, przy użyciu trudnego do usunięcia fizycznego środka identyfikacji umieszczonego na ciałach tych żubrów lub możliwego do wykrycia środka identyfikacji umieszczonego w ciałach tych żubrów nie później niż do dnia poprzedzającego przemieszczenie tych żubrów;
2) każdy z przemieszczanych żubrów zostanie poddany badaniom w celu wykluczenia obecności czynników chorobotwórczych nie wcześniej niż 30 dni przed dniem przemieszczenia tych żubrów.

2. Podmiot, który przemieszcza żubry, o których mowa w ust. 1, prowadzi dokumentację przemieszczanych żubrów w sposób umożliwiający:

1) identyfikację tych żubrów, podmiotu dokonującego tego przemieszczenia, przewoźnika, podmiotu, do którego te żubry są przemieszczane, oraz państwa i miejsca ich przeznaczenia;
2) ustalenie daty tego przemieszczenia oraz statusu zdrowotnego tych żubrów.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki i sposób oznakowania żubrów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,
2) szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione przy przemieszczaniu żubrów, o których mowa w ust. 1,
3) zakres badań, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
4) szczegółowy zakres i sposób prowadzenia dokumentacji, o której mowa w ust. 2, a także okres jej przechowywania

– mając na względzie zapobieganie chorobom i ich zwalczanie, ochronę zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz zapewnienie identyfikowalności żubrów, o których mowa w ust. 1, i nadzoru nad ich przemieszczaniem.

Art. 77. 1. Główny Lekarz Weterynarii na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji:

1) udziela zezwoleń, o których mowa w art. 128, art. 138 ust. 1, art. 165 ust. 1, art. 201 ust. 2 i art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
2) przyznaje odstępstwa, o których mowa w art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2020/686;
3) udziela zgód, o których mowa w art. 157 ust. 4 rozporządzenia 2016/429 i art. 45 ust. 2 rozporządzenia 2020/686.

2. Główny Lekarz Weterynarii realizuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej określone w art. 198 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/429.

Art. 78. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania materiału biologicznego, mając na względzie art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/999 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym i identyfikowalności materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia:

1) udzielić zezwolenia, o którym mowa w art. 133 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego;

2) ustanowić wymagania w odniesieniu do uwalniania zwierząt wodnych do środowiska naturalnego, o którym mowa w art. 199 rozporządzenia 2016/429, mając na względzie warunki określone w tym przepisie.

Rozdział 5

Wprowadzanie do Unii Europejskiej zwierząt i materiału biologicznego

Art. 79. 1. Zwierzęta lub materiał biologiczny, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone wymagania, mogą być wprowadzane do Unii Europejskiej z państw trzecich lub terytoriów po spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania w zakresie zdrowia lub sposobu identyfikacji zwierząt odnośnie do poszczególnych gatunków lub kategorii zwierząt lub odnośnie do rodzaju materiału biologicznego przy wprowadzaniu do Unii Europejskiej:
   a) zwierząt, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone takie wymagania, z uwzględnieniem gatunku lub kategorii tych zwierząt lub ich przeznaczenia lub
   b) materiału biologicznego, dla którego w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone takie wymagania, z uwzględnieniem rodzaju tego materiału lub jego przeznaczenia,
2) wymagania, jakim powinny odpowiadać świadectwa zdrowia zwierząt, w które zaopatruje się przesyłki zwierząt lub materiał biologiczny, sposób ich wystawiania i wzory tych świadectw, z uwzględnieniem gatunku lub kategorii tych zwierząt lub ich przeznaczenia lub z uwzględnieniem rodzaju materiału biologicznego lub jego przeznaczenia

– mając na względzie stan bezpieczeństwa epidemiologicznego i epidemicznego państwa trzeciego, z którego są wprowadzane te zwierzęta lub ten materiał biologiczny, oraz biorąc pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i art. 236 rozporządzenia 2016/429.

3. W przypadku wydania rozporządzenia na podstawie ust. 2 Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii listę zakładów, które spełniają wymagania równoważne wymogom określonym w części 9 załącznika I do rozporządzenia 2019/2035, znajdujących się w państwach trzecich i na terytoriach, z których można wprowadzać gatunki lub kategorie zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 80. 1. Zwierzęta lub materiał biologiczny, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 79 ust. 2 nie zostały określone wymagania w zakresie zdrowia zwierząt odnośnie do wprowadzania do Unii Europejskiej, mogą być wprowadzane z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli:

1) Główny Lekarz Weterynarii wydał pozwolenie na ich wprowadzenie;
2) przesyłka zwierząt lub materiału biologicznego są zaopatrzone w oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego lub terytorium, z którego są wysyłane te zwierzęta lub ten materiał biologiczny.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest udzielane, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, jeżeli:

1) ten podmiot lub zakład, za który ten podmiot odpowiada, znajdują się pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej;
2) zwierzęta objęte tym pozwoleniem nie stanowią zagrożenia epidemiologicznego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się nie później niż 30 dni przed dniem zamierzonego wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki zwierząt lub materiału biologicznego określonych w ust. 1.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
2) wskazanie gatunku lub kategorii zwierząt, planowanego wykorzystania zwierząt oraz – jeżeli jest to możliwe – wieku, płci i liczby wprowadzanych zwierząt, a w przypadku materiału biologicznego – typu i rodzaju materiału biologicznego oraz jego przeznaczenia;

3) rodzaj zakładu i rodzaj produkcji w miejscu pochodzenia i przeznaczenia zwierząt lub materiału biologicznego;
4) planowane miejsce przeznaczenia zwierząt lub materiału biologicznego;
5) nazwę państwa lub terytorium pochodzenia zwierząt lub materiału biologicznego;
6) nazwę organu, który sprawuje nadzór nad zakładem, z którego pochodzą zwierzęta lub z którego pochodzi materiał biologiczny;
7) wskazanie punktu kontroli granicznej i zamierzonego terminu wprowadzenia do tego punktu kontroli granicznej zwierząt lub materiału biologicznego.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dowód uiszczenia opłaty za rozpatrzenie tego wniosku w wysokości określonej w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej.

6. Świadectwo, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

1) zawiera potwierdzenie spełnienia wymagań określonych w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz numer i datę wydania tego pozwolenia;
2) jest sporządzane co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub w innym miejscu niż punkt kontroli granicznej.

7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera określenie wymagań zgodnie z art. 234 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

8. Główny Lekarz Weterynarii, udzielając pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, bierze pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i art. 236 rozporządzenia 2016/429.

Art. 81. 1. Zwierzęta przeznaczone do celów naukowych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625 mogą być wprowadzane z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli:

1) Główny Lekarz Weterynarii wydał pozwolenie na ich wprowadzenie;
2) przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego lub terytorium, z którego są wysyłane te zwierzęta.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest udzielane, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, jeżeli zwierzęta:

1) pochodzą z zakładu lub obszaru wolnego od chorób, na które dany gatunek zwierząt jest podatny;
2) nie stanowią zagrożenia epidemiologicznego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się nie później niż 14 dni przed dniem zamierzonego wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki zwierząt określonej w ust. 1 pkt 2.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
2) wskazanie gatunku zwierząt oraz – jeżeli jest to możliwe – kategorii lub liczby wprowadzanych zwierząt;
3) wskazanie planowanego wykorzystania zwierząt;
4) planowane miejsce przeznaczenia zwierząt;
5) miejsce i nazwę państwa lub terytorium pochodzenia zwierząt;
6) określenie zamierzonego terminu wprowadzenia zwierząt;
7) określenie terminu wykorzystania zwierząt do celów naukowych.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dowód opłaty za rozpatrzenie tego wniosku w wysokości określonej w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej.

6. Świadectwo, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

1) zawiera potwierdzenie spełnienia wymagań określonych w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz numer i datę wydania tego pozwolenia;
2) jest sporządzane co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub w innym miejscu niż punkt kontroli granicznej.

7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera określenie:

1) szczegółowych wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dla zwierząt objętych przesyłką;
2) sposobu postępowania ze zwierzętami wykorzystanymi do celów naukowych i ze zwierzętami, które nie zostały wykorzystane do tych celów;
3) terminu wykorzystania zwierząt do celów naukowych.

Art. 82. 1. Podmiot wprowadzający zwierzęta określone w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, który uzyskał pozwolenie, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1:

1) zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii wprowadzenie przesyłki w terminie do dnia następującego po dniu dostarczenia zwierząt objętych tą przesyłką;
2) informuje powiatowego lekarza weterynarii o wykorzystaniu zwierząt do celów naukowych.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, lub po upływie terminu, o którym mowa w art. 81 ust. 7 pkt 3, przeprowadza kontrolę urzędową w celu sprawdzenia, czy sposób postępowania ze zwierzętami jest zgodny ze sposobem określonym w pozwoleniu, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1.

Rozdział 6

Środki nadzwyczajne

Art. 83. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza, w drodze decyzji, środki nadzwyczajne określone w tych przepisach.

2. Decyzje o wprowadzeniu środków nadzwyczajnych określonych w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429 podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 84. 1. Środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego.

2. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 85. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków nadzwyczajnych, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

1) określenie choroby;
2) określenie obszaru objętego ograniczeniami;
3) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków nadzwyczajnych.

3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.

4. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3.

Art. 86. Minister właściwy do spraw rolnictwa, gdy jest konieczne wprowadzenie środków nadzwyczajnych w przypadku, o którym mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia:

1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby,
2) środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429

– mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.

Art. 87. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 260 rozporządzenia 2016/429, środki nadzwyczajne określone w art. 260 lit. a rozporządzenia 2016/429 wprowadza, w drodze decyzji:

1) graniczny lekarz weterynarii – w odniesieniu do przesyłek zwierząt lub produktów pochodzących z państw trzecich lub terytoriów lub środków transportu, lub innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z takimi przesyłkami i które znajdują się w miejscu objętym terytorialnym zakresem działania tego granicznego lekarza weterynarii;
2) powiatowy lekarz weterynarii – w odniesieniu do przesyłek zwierząt lub produktów pochodzących z państw trzecich lub terytoriów lub środków transportu, lub innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z takimi

przesyłkami i które znajdują się w miejscu zlokalizowanym na obszarze właściwości tego powiatowego lekarza weterynarii.

2. Graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii wykonują zadania właściwego organu określone w art. 260 lit. b rozporządzenia 2016/429.

Art. 88. 1. W przypadku określonym w art. 261 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 Główny Lekarz Weterynarii może wystąpić z wnioskiem do Komisji Europejskiej o przyjęcie środków nadzwyczajnych, o których mowa w tym przepisie.

2. W przypadku gdy Komisja Europejska nie przyjęła środków nadzwyczajnych w wyniku wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może tymczasowo wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 260 lit. a rozporządzenia 2016/429, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego.

Art. 89. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do spraw określonych w art. 269 ust. 1:

1) lit. a–c rozporządzenia 2016/429,
2) lit. e rozporządzenia 2016/429 – w zakresie materiału biologicznego

– dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe, o których mowa w tych przepisach, mając na względzie nieutrudnianie przemieszczania zwierząt i produktów między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Rozdział 7

Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne

Art. 90. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

1) powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej i właściwej władzy określone w rozporządzeniu nr 1069/2009 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009;
2) Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania:
   a) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego organu i właściwej władzy w zakresie udostępniania oraz przekazywania Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej informacji, dokumentów i danych oraz dokonywania zgłoszeń i składania wniosków określonych w

rozporządzeniu nr 1069/2009 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009,

b) właściwego organu i krajowego punktu kontaktowego w sprawach, o których mowa w art. 20 i art. 30 rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w art. 16 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit drugi lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.[20)]), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.

2. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje zadania:

1) właściwego organu odpowiedzialnego za punkt kontroli granicznej, właściwego organu punktu kontroli granicznej oraz właściwego organu i urzędowego lekarza weterynarii w punkcie kontroli granicznej określone w rozporządzeniu nr 142/2011;

2) właściwego organu określone w art. 27 ust. 1 akapit pierwszy, art. 28 ust. 1 i 3, w ust. 1 lit. c załącznika XII i w ust. 4 lit. b w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XIV do rozporządzenia nr 142/2011.

3. Decyzje wydane w sprawach, o których mowa w:

1) ust. 1 lit. e ppkt (iii) w sekcji 2,

---

20) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 30.07.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 326 z 24.11.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 06.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 18.06.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 201 z 26.07.2013, str. 31, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 80, Dz. Urz. UE L 57 z 27.02.2014, str. 21, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 33, Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 09.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 31, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 171 z 26.06.2019, str. 100, Dz. Urz. UE L 185 z 11.07.2019, str. 26, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, Dz. Urz. UE L 43 z 17.02.2020, str. 69, Dz. Urz. UE L 172 z 03.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 09.06.2020, str. 5, Dz. Urz. UE L 182 z 10.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 194 z 18.06.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 386 z 18.11.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 197 z 04.06.2021, str. 68, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 42, Dz. Urz. UE L 384 z 29.10.2021, str. 84, Dz. Urz. UE L 393 z 08.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 394 z 09.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 402 z 15.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 78 z 08.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 100 z 28.03.2022, str. 6, Dz. Urz. UE L 2023/2613 z 24.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1719 z 21.06.2024.

2) ust. 2 lit. c w sekcji 3,

3) lit. b w sekcji 4

– w rozdziale II załącznika VI do rozporządzenia nr 142/2011, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów rozporządzenia nr 1069/2009 lub z przepisów wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009 wynika obowiązek lub możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, zatwierdzonego lekarza weterynarii lub urzędowego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności, określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje zadań określonych w tych przepisach, w tym wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowych lekarzy weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub

2) nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z tych przepisów, w tym wprowadzane przez dany organ Inspekcji Weterynaryjnej

– mając na względzie zapobieganie zagrożeniu stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne dla zdrowia ludzi lub zwierząt i ograniczenie lub zlikwidowanie tego zagrożenia.

Art. 91. 1. Niedopuszczalny jest przewóz wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przechowywanie na tym terytorium nawozów organicznych i polepszaczy gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 w opakowaniach i workach o wadze przekraczającej 50 kg, które zostały oznakowane w sposób określony w ust. 2 lit. c ppkt (ii) tiret drugie w rozdziale II załącznika VIII do rozporządzenia nr 142/2011.

2. Niedopuszczalne jest zanieczyszczanie pasz produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi, które nie są dozwolone w żywieniu określonych gatunków, grup wiekowych lub kategorii zwierząt, przy produkcji, przechowywaniu, składowaniu, wprowadzaniu do obrotu, przewozie i stosowaniu pasz zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, które są przeznaczone do żywienia tych gatunków, grup wiekowych lub kategorii zwierząt zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia nr 999/2001.

Art. 92. Jeżeli na terenach odosobnionych w rozumieniu art. 3 pkt 23 rozporządzenia nr 1069/2009 położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zachodzi konieczność zastosowania środka określonego w art. 19 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, właściwy miejscowo wojewoda, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii, określa, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, granice tych terenów odosobnionych, na których stosuje się ten środek.

Art. 93. 1. Przy przewozie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych dopuszcza się przekazywanie informacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009, przez ich umieszczenie w dokumencie handlowym, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu handlowego, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, a także sprawny przepływ informacji o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub o produktach pochodnych.

Art. 94. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi zwierząt gospodarskich przemieszczania tych zwierząt w przypadku powzięcia podejrzenia, że w żywieniu tych zwierząt były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

2. Zwierzęta gospodarskie, w odniesieniu do których została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, mogą być przemieszczone wyłącznie do rzeźni w celu zabicia. Przed dokonaniem przemieszczenia posiadacz tych zwierząt informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał taką decyzję, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie podejmuje czynności mające na celu potwierdzenie albo wykluczenie podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

4. W przypadku wykluczenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub

produkty pochodne, powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1.

5. W przypadku potwierdzenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji, zabicie takich zwierząt.

6. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 5, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 95. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych wykonywania czynności z wykorzystaniem tych produktów, jeżeli ten posiadacz:

1) nie dokonał rejestracji zakładu i podmiotu, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, lub
2) nie uzyskał zatwierdzenia zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, albo warunkowego zatwierdzenia zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wykonywanie czynności z wykorzystaniem produktów wymienionych w ust. 1, zbycie lub udostępnienie tych produktów mogą być dokonane wyłącznie po uzyskaniu zgody powiatowego lekarza weterynarii, wydanej w drodze decyzji, na warunkach określonych w tej zgodzie.

3. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy posiadacz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych dokona rejestracji zakładu i podmiotu, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, lub uzyska zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, albo warunkowe zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 96. Próbki, o których mowa w lit. d w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XI do rozporządzenia nr 142/2011, są pobierane i badane na koszt podmiotu prowadzącego działalność w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych.

Art. 97. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy przepisy rozporządzenia nr 1069/2009 lub przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009 upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia odrębnych regulacji prawnych, może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz tryb postępowania z tymi produktami, w tym wprowadzić zakazy, nakazy i ograniczenia, oraz wskazać przypadki, w których takich zakazów, nakazów i ograniczeń nie stosuje się, mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa epidemiologicznego i zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt.

2. Jeżeli wprowadzenie zakazów, nakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub o obowiązkach adresatów przepisów wymienionych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii dokonuje tego rozstrzygnięcia w drodze decyzji.

Rozdział 8

Przepisy o karach pieniężnych i przepisy karne

Art. 98. 1. Kto:

1) będąc obowiązanym do zapewnienia spełniania wymagań, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2, nie zapewnia spełnienia tych wymagań, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
2) będąc obowiązanym do wprowadzenia środków bioasekuracji, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza tych środków lub wprowadza je niezgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b lub ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 10 ust. 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5,
3) będąc osobą zawodowo zajmującą się zwierzętami w rozumieniu art. 4 pkt 26 rozporządzenia 2016/429, nie podejmuje w zakresie swoich kompetencji działań

służących zminimalizowaniu ryzyka rozprzestrzeniania się chorób w odniesieniu do zwierząt lub produktów, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 6,

4) będąc obowiązanym do spełnienia wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 87 ust. 3, art. 94 ust. 3, art. 97 ust. 2, art. 176 ust. 4 lub art. 181 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie spełnia tych wymagań, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 3,8,

5) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 11 ust. 4 rozporządzenia 2016/429, nie udostępnia informacji określonych w tym przepisie lub udostępnia te informacje w niepełnym zakresie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4,

6) zajmując się czynnikami chorobotwórczymi do celów badań, edukacji, diagnostyki lub wytwarzania szczepionek i innych produktów biologicznych, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 16 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 5,

7) będąc obowiązanym do zapewnienia przeprowadzania kontroli stanu zdrowia zwierząt, o której mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie zapewnia przeprowadzania tej kontroli zgodnie z tym przepisem lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4,

8) będąc obowiązanym do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w art. 10 ust. 1 pkt 1, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z tymi przepisami lub niezgodnie z art. 10 ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,

9) będąc obowiązanym do wprowadzenia środków określonych w art. 55 ust. 1 lit. c–e, art. 72 ust. 1 lub art. 74 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 lub w art. 74 ust. 4 rozporządzenia 2016/429 w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 5, nie wprowadza tych środków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,

10) będąc obowiązanym do przekazania informacji, o których mowa w art. 11 ust. 2, nie przekazuje tych informacji lub przekazuje te informacje niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 8,
11) nie stosuje się do środków określonych w art. 20 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 6,
12) będąc podmiotem prowadzącym działalność w zakresie pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania produktów lub obrotu produktami lub będąc podmiotem dysponującym środkami materiałowymi i technicznymi, których udział jest niezbędny przy likwidacji chorób, nie współpracuje z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy opracowywaniu i realizacji planów gotowości, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 8,
13) nie stosuje się do środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzonych w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 25 ust. 1, art. 83 ust. 1 lub art. 87 ust. 1 albo w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie art. 22 ust. 4 lub 5, art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 84 ust. 1 lub art. 85 ust. 3 albo wprowadzonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 8, art. 29 pkt 2, art. 86 pkt 2, art. 88 ust. 2 lub art. 89 albo w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 259 ust. 1, art. 261 ust. 1 lub art. 262 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 8,
14) utrudnia lub uniemożliwia realizację wydanych nakazów, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 12, 19, 21 lub 22 lub w art. 28 ust. 4 pkt 12, 19 i 21–23, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5,
15) utrudnia lub uniemożliwia realizację czynności lub działań wykonywanych w odniesieniu do zwierząt dzikich w związku ze zwalczaniem chorób, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5,
16) stosuje weterynaryjne produkty lecznicze niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 4, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 8,
17) będąc podmiotem prowadzącym działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz, nie przekazuje próbek do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych lub odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania lub nie

przechowuje wyników tych badań zgodnie z art. 54 ust. 1 pkt 1 lub przekazuje te próbki niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 54 ust. 3 pkt 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 8,

18) będąc podmiotem prowadzącym działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, nie przechowuje tych produktów pochodzenia zwierzęcego lub próbek, o których mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2, w celu ich udostępnienia do badań laboratoryjnych, lub przechowuje je niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 54 ust. 3 pkt 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 8,
19) prowadząc laboratorium przeprowadzające badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania, nie przechowuje izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych lub nie przekazuje tych izolatów właściwym krajowym laboratoriom referencyjnym lub przekazuje je niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 54 ust. 3 pkt 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 8,
20) przemieszcza zwierzęta utrzymywane lub produkty na obszarach objętych ograniczeniami bez zezwolenia, o którym mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub przemieszcza te zwierzęta utrzymywane lub te produkty niezgodnie z instrukcjami, o których mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
21) będąc obowiązanym do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
22) będąc podmiotem prowadzącym zakład, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 84 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
23) będąc przewoźnikiem, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 87 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
24) będąc podmiotem określonym w art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 90 ust. 2 rozporządzenia

2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,

25) prowadzi zakład bez uzyskania zatwierdzeń, o których mowa w art. 94 ust. 1 lub art. 95 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,

26) będąc podmiotem określonym w art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,

27) będąc podmiotem prowadzącym zakład akwakultury, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 172 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,

28) prowadzi zakład lub grupę zakładów bez uzyskania zatwierdzeń, o których mowa w art. 176 ust. 1, art. 177, art. 178 lub art. 179 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,

29) będąc podmiotem określonym w art. 180 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie określonym w art. 68 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,

30) będąc obowiązanym do prowadzenia, przechowywania lub udostępniania organom Inspekcji Weterynaryjnej dokumentacji określonej w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, nie prowadzi, nie przechowuje lub nie udostępnia tej dokumentacji lub ją prowadzi, przechowuje lub udostępnia niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4,

31) przemieszcza zwierzęta, o których mowa w art. 124 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, z lub do zakładu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 124 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 125 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,

32) transportując zwierzęta, o których mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza środków określonych w art. 125 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 125

ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

33) przemieszcza do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zwierzęta, o których mowa w art. 126 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 126 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 131 ust. 1, art. 136 ust. 2, art. 137 ust. 2, art. 140, art. 141, art. 144 ust. 1, art. 147 lub art. 151 ust. 3 lub 4 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,

34) będąc obowiązanym do wprowadzenia środków, o których mowa w art. 126 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza tych środków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,

35) przyjmując z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do zakładu lub rzeźni zwierzęta, o których mowa w art. 127 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 127 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5,

36) przemieszcza bez zezwolenia zwierzęta, o których mowa w art. 128 rozporządzenia 2016/429, w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,

37) przemieszcza przez terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zwierzęta, o których mowa w art. 129 rozporządzenia 2016/429, przeznaczone na wywóz do państwa trzeciego lub na terytorium bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,

38) będąc podmiotem prowadzącym rzeźnię, nie dokonuje uboju, o którym mowa w art. 132 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w tym przepisie lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 132 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,

39) będąc podmiotem zajmującym się gromadzeniem zwierząt, nie spełnia wymagań określonych w art. 134 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 135 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,

40) przemieszcza zwierzęta, o których mowa w art. 138 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,
41) przemieszcza zwierzęta, o których mowa w art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem odstępstw przyznanych na podstawie tego przepisu, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
42) będąc obowiązanym do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 152 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 152 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 154 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
43) przemieszcza do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zwierzęta dzikie, które są zwierzętami lądowymi, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 155 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 156 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
44) przemieszcza żubry, o których mowa w art. 76 ust. 1, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 76 ust. 1 lub 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 76 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
45) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie oznakowuje materiału biologicznego zgodnie z art. 121 rozporządzenia 2016/429, z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 122 ust. 1 lub 2 lub art. 123 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami wydanymi na podstawie art. 78 ust. 1 lub oznakowuje ten materiał niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 3,
46) przemieszcza materiał biologiczny bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 157 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
47) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 158 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przyjmuje materiał biologiczny z zakładu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, nie wykonując obowiązków określonych

w art. 158 rozporządzenia 2016/429 lub wykonując te obowiązki niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,

48) przemieszcza do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy i świnie oraz materiał biologiczny zwierząt koniowatych i drobiu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 159 lub art. 161 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 160 lub art. 161 ust. 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,

49) przemieszczając do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy i świnie oraz materiał biologiczny zwierząt koniowatych i drobiu, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 163 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tym przepisem lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 163 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 3,

50) przemieszcza do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej materiał biologiczny zwierząt, o których mowa w art. 164 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, inny niż materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy i świnie oraz materiał biologiczny zwierząt koniowatych i drobiu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 164 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 164 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,

51) przemieszcza materiał biologiczny do celów naukowych bez zezwolenia, o którym mowa w art. 165 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w tym zezwoleniu, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,

52) będąc obowiązanym do wykonania obowiązków określonych w art. 166 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 166 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,

53) przemieszczając na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej produkty pochodzenia zwierzęcego, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych produktów pochodzenia zwierzęcego w świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 167 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, określonych w art. 167 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 167 ust. 5 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,

54) przemieszczając do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej produkty pochodzenia zwierzęcego, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 169 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub dokonuje tego powiadomienia niezgodnie z tym przepisem lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 169 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

55) przemieszcza zwierzęta wodne bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 191 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

56) przemieszczając lub transportując zwierzęta wodne, nie wprowadza środków określonych w art. 191 ust. 1 lub 3 lub art. 192 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 192 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

57) wykorzystuje zwierzęta wodne niezgodnie z art. 193 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

58) będąc obowiązanym do wykonania obowiązków określonych w art. 194 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5,

59) przemieszcza przez terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zwierzęta akwakultury przeznaczone na wywóz do państwa trzeciego lub na terytorium bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 195 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,

60) przemieszcza zwierzęta wodne z zakładu akwakultury lub ze środowiska naturalnego do innego zakładu akwakultury lub uwalnia te zwierzęta wodne do środowiska naturalnego bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 196 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,

61) przemieszcza zwierzęta wodne z zakładu akwakultury lub ze środowiska naturalnego do innego zakładu akwakultury lub uwalnia te zwierzęta wodne do środowiska naturalnego w przypadku, o którym mowa w art. 196 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,

62) przemieszcza zwierzęta akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 197 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 197 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,

63) przemieszcza zwierzęta akwakultury w przypadku, o którym mowa w art. 198 rozporządzenia 2016/429, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,

64) uwalnia zwierzęta wodne do środowiska naturalnego, o którym mowa w art. 199 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym przepisie, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 78 ust. 2 pkt 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,

65) przemieszcza zwierzęta dzikie, które są zwierzętami wodnymi w przypadku, o którym mowa w art. 200 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tych przepisach lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 200 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,

66) przemieszcza żywe zwierzęta akwakultury przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 201 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na

podstawie art. 201 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,

67) przemieszcza żywe zwierzęta dzikie, które są zwierzętami wodnymi, przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 202 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 202 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,

68) przemieszcza żywe zwierzęta wodne, o których mowa w art. 202 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 202 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 202 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,

69) przemieszcza zwierzęta wodne do odizolowanego zakładu akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w art. 203 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 203 ust. 2 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 6,

70) przemieszcza zwierzęta wodne do celów naukowych bez zezwolenia, o którym mowa w art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w tym zezwoleniu lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,

71) przemieszczając zwierzęta wodne, o których mowa w art. 205 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza środków, o których mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,

72) przemieszcza zwierzęta wodne, o których mowa w art. 205 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 205 ust. 2 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,

73) przemieszcza zwierzęta akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 208 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach

Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 ust. 1 lit. b lub c lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,

74) przemieszcza zwierzęta wodne inne niż zwierzęta akwakultury w przypadku, o którym mowa w art. 209 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym przepisie lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,

75) przemieszcza zwierzęta wodne inne niż zwierzęta akwakultury przeznaczone do zakładu akwakultury lub do uwolnienia do środowiska naturalnego bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 208 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,

76) przemieszczając zwierzęta akwakultury do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych zwierząt akwakultury w deklarację, o której mowa w art. 218 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, określonych w art. 218 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 218 ust. 3 lub 4 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,

77) będąc obowiązanym do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 219 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 219 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 221 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

78) będąc obowiązanym do wykonania obowiązków określonych w art. 222 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 222 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,

79) przemieszczając produkty pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 223 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych produktów pochodzenia zwierzęcego w świadectwo

zdrowia zwierząt, o którym mowa w tym przepisie, określonych w art. 223 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 223 ust. 6 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,

80) będąc obowiązanym do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 225 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 225 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 221 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

81) wprowadzając do Unii Europejskiej zwierzęta lub produkty, podczas ich transportu nie wprowadza środków określonych w art. 242 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 242 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 242 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

82) będąc obowiązanym do wykonania obowiązków określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 228 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,

83) wprowadza do Unii Europejskiej zwierzęta, materiał biologiczny lub produkty pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 229 rozporządzenia 2016/429, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 234 ust. 2, art. 237 ust. 4 lub art. 239 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 79 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8,

84) wprowadza z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia zwierzęta lub materiał biologiczny, o których mowa w art. 80 ust. 1, bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 1, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym pozwoleniu lub w art. 80 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8,

85) wprowadza z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia zwierzęta określone w art. 81 ust. 1 bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym pozwoleniu lub w art. 81 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,

86) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 82 ust. 1, nie zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii wprowadzenia przesyłki w terminie określonym w art. 82 ust. 1 pkt 1 lub nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o wykorzystaniu zwierząt do celów naukowych, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

87) wprowadzając do Unii Europejskiej czynniki chorobotwórcze, nie wprowadza środków określonych w art. 240 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 240 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,

88) wprowadza do Unii Europejskiej materiał roślinny, o którym mowa w art. 241 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 241 ust. 2 lub 4 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4

– przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Kto, będąc lekarzem weterynarii:

1) stosuje weterynaryjne produkty lecznicze niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 4, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,

2) nie wydaje zaświadczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,

3) nie prowadzi wykazu posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,

4) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 44 ust. 8, w terminie określonym w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2 – przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

3. Kto, będąc upoważnionym lekarzem weterynarii, o którym mowa w art. 24d ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, nie dokonuje wpisu w paszporcie w przypadku, o którym mowa w art. 44 ust. 5, o ile taki paszport został mu przedłożony, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 99. Kto:

1) prowadzi działalność w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych bez dokonania rejestracji, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, albo bez uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 3,8,
2) będąc obowiązanym do dostarczania informacji, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, nie dostarcza tych informacji w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
3) nie stosuje się do decyzji wydanych na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 7, 11 lub 12, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,8 do 3,8,
4) nie stosuje się do zakazu określonego w art. 11 ust. 1:
   a) lit. a lub d rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 7 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 12,9,
   b) lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,2,

c) lit. c rozporządzenia nr 1069/2009 lub do ograniczeń określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,2,

5) postępuje z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub z produktami pochodnymi bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 12–14, art. 25, art. 26, art. 28 lub art. 29 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 8 ust. 1, art. 9, art. 10 ust. 1 lub 3, art. 23 ust. 3 lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,7,

6) gromadzi, przewozi, identyfikuje lub znakuje produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 17 ust. 1 lit. a lub ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011, lub w art. 91 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,8,

7) nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w dokumenty handlowe, świadectwa zdrowia lub deklaracje określonych w art. 21 ust. 2 akapit pierwszy lub ust. 3 akapit pierwszy lub w art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 17 ust. 1 lit. b lub art. 31 rozporządzenia nr 142/2011, lub w przepisach wydanych na podstawie art. 93 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,3,

8) będąc obowiązanym do prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, lub w ust. 5 w sekcji 1 w rozdziale I załącznika VI do rozporządzenia nr 142/2011, nie prowadzi tych rejestrów lub prowadzi je niezgodnie z wymogami określonymi w tych przepisach, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,7,

9) wprowadza do obrotu lub transportuje produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w art. 31 ust. 1, art. 35 lub art. 36 rozporządzenia nr 1069/2009 lub wymogów określonych w art. 21, art. 24 ust. 2–4 lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,1,

10) wprowadza do obrotu lub stosuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozy organiczne lub polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w art. 32 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009 lub wymogów określonych w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 2,8,
11) przywozi, dokonuje tranzytu lub wywozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 41 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 25 lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakazem określonym w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,8,
12) wywozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 43 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, lub w przepisach zawartych w sekcji E w rozdziale V załącznika IV do rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,5,
13) wysyła lub przewozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 48 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 1,5,
14) nie pieczętuje przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pieczętuje te przesyłki niezgodnie z wymogami określonymi w art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,8,
15) przywozi próbki badawcze i diagnostyczne i dokonuje tranzytu tych próbek bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 27 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,4,
16) przywozi próbki handlowe i przedmioty wystawowe w rozumieniu odpowiednio ust. 39 i 34 załącznika I do rozporządzenia nr 142/2011 i dokonuje tranzytu tych próbek i tych przedmiotów bez zachowania lub z naruszeniem wymogów

określonych w art. 28 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,2,

17) dopuszcza do zanieczyszczenia pasz produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub produktami pochodnymi, które nie są dozwolone w żywieniu określonych gatunków, grup wiekowych lub kategorii zwierząt, w przypadkach, o których mowa w art. 91 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,2,

18) będąc posiadaczem:

a) zwierząt gospodarskich, nie stosuje się do zakazów lub nakazów określonych w decyzjach, o których mowa w art. 94 ust. 1 lub 5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 8,1,

b) zwierząt gospodarskich, wbrew obowiązkowi określonemu w art. 94 ust. 2, nie informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał decyzję, o której mowa w art. 94 ust. 1, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta gospodarskie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,0,

c) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych, nie stosuje się do decyzji powiatowego lekarza weterynarii dotyczących tych produktów, o których mowa w art. 95 ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2,1 do 8,1,

19) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń wprowadzonych w przepisach wydanych na podstawie art. 97 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 0,3

– przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 100. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, nakłada, w drodze decyzji, powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii.

2. W przypadku ponownego popełnienia takiego samego czynu, o którym mowa w art. 98 lub art. 99, w okresie 2 lat poprzedzających rok nałożenia kary pieniężnej, o

której mowa w tych przepisach, wysokość tej kary pieniężnej ustala się, dokonując powiększenia o 25 % wysokości kary pieniężnej poprzednio wymierzonej za popełnienie takiego czynu.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, są uiszczane na rachunek bankowy odpowiednio właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii albo granicznego inspektoratu weterynarii w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Art. 101. Wymierzając kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, powiatowy lekarz weterynarii i graniczny lekarz weterynarii biorą pod uwagę:

1) rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń;
2) rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez podmiot dopuszczający się naruszenia;
3) stopień zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego spowodowany stwierdzonym naruszeniem;
4) dotychczasową działalność podmiotu, w tym częstotliwość popełniania w przeszłości naruszenia tego samego rodzaju, co naruszenie, w następstwie którego ma być nałożona kara pieniężna;
5) stopień przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia;
6) działania dobrowolnie podjęte przez podmiot, na który jest nakładana kara pieniężna, w celu uniknięcia skutków naruszenia.

Art. 102. 1. Kto, będąc:

1) posiadaczem psa, nie wykonuje obowiązku ochronnego szczepienia psa przeciwko wściekliźnie w terminie, o którym mowa w art. 44 ust. 2,
2) obowiązanym do wykonania obowiązku ochronnego szczepienia zwierząt innych niż psy lub dzikie lisy przeciwko wściekliźnie, w przypadku wprowadzenia tego obowiązku w przepisach wydanych na podstawie art. 44 ust. 11, nie wykonuje tego obowiązku lub wykonuje go niezgodnie z tymi przepisami – podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860).

Rozdział 9

Zmiany w przepisach

Art. 103. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 883) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3c w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;
2) w art. 15:
   a) w ust. 2b wyrazy „działalność w zakresie chowu i hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, w rozumieniu przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „zakład akwakultury zgodnie z przepisami o zdrowiu”,
   b) w ust. 2c wyrazy „działalności w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb” zastępuje się wyrazami „zakładu akwakultury”.

Art. 104. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 154 oraz z 2025 r. poz. 523 i 619) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2d po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:

   „3b. Minister właściwy do spraw rolnictwa może na wniosek Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej upoważnić ją do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w art. 14, art. 34, art. 35, art. 36 ust. 1 i art. 37–39 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1669 i 1863) oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 21 tej ustawy.

   3c. W przypadku upoważnienia Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 3b, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna pobiera opłatę za wydanie zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii w wysokości kosztów poniesionych na zakup blankietu zaświadczenia oraz wydanie zaświadczenia.”;

2) w art. 2g w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

   „Przepisy art. 2d ust. 1–3a i 3c oraz art. 2e stosuje się odpowiednio.”;

3) po art. 3i dodaje się art. 3j w brzmieniu:

„Art. 3j. Minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić Komisję do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w art. 14, art. 34, art. 35, art. 36 ust. 1 i art. 37–39 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 21 tej ustawy.”;

4) w art. 39 w ust. 1 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) ustala koszty zakupu blankietu zaświadczenia i wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 2d ust. 3c.”.

Art. 105. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.[21)]) w art. 21 w ust. 1 w pkt 155 wyrazy „art. 49 ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „art. 47 ust. 8 ustawy z dnia … o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. …)”.

Art. 106. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567) w art. 58 w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) działania związane z zapobieganiem dalszemu rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, o których mowa w art. 28 ust. 4 pkt 23 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. …), wprowadzane zgodnie z art. 28 ust. 3 tej ustawy.”.

Art. 107. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2025 r. poz. 539) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;

2) w art. 8a:

a) w ust. 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”,

b) w ust. 19 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) podejrzenia wystąpienia albo wystąpienia choroby zwierząt podlegającej likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt.”;

[21)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 340, 368, 620, 680, 1022 i 1180.

3) w art. 8c w ust. 10 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podejrzenia wystąpienia albo wystąpienia choroby zwierząt podlegającej likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt.”;

4) w art. 11:

a) w ust. 3 i 4 wyrazy „ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „z likwidacją chorób zwierząt podlegających likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt”,

b) w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „zakaźnych, o których mowa w art. 2 pkt 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia …. o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”;

5) w art. 22 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „produktach pochodzenia zwierzęcego”;

6) w art. 42aa w pkt 14 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „… o zdrowiu”.

Art. 108. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) „schronisku dla zwierząt” – rozumie się przez to zakład w rozumieniu art. 4 pkt 27 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.[22)]), w którym są utrzymywane zwierzęta bezdomne inne niż zwierzęta gospodarskie.”;

[22)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

2) po art. 11a dodaje się art. 11b i art. 11c w brzmieniu:

„Art. 11b. 1. Podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt jest obowiązany do zapewnienia utrzymywanym w nim zwierzętom opieki, w tym opieki weterynaryjnej, i właściwych warunków bytowania.

2. Zwierzętom utrzymywanym w schronisku dla zwierząt w pomieszczeniach, kojcach lub klatkach zapewnia się możliwość swobodnego poruszania się, ochronę przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i stały dostęp do wody.

3. Podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt jest obowiązany do:

1) oznakowania utrzymywanych w nim psów i kotów;
2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej utrzymywanych w nim zwierząt zawierającej:
   a) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby, która nabyła zwierzę od podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt, albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, który nabył zwierzę od podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt,
   b) inne informacje związane z utrzymywaniem zwierzęcia w schronisku dla zwierząt niebędące danymi osobowymi.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) minimalne warunki utrzymywania psów i kotów w schronisku dla zwierząt, w tym minimalne warunki dotyczące lokalizacji schroniska dla zwierząt,
2) zakres opieki sprawowanej nad psami i kotami utrzymywanymi w schronisku dla zwierząt, wymagania dotyczące osoby sprawującej tę opiekę, sposób dokumentowania tej opieki oraz wymagania dotyczące osoby, która odpowiada za przestrzeganie przepisów dotyczących minimalnych warunków utrzymywania psów i kotów w schronisku dla zwierząt oraz przepisów o ochronie zwierząt,
3) sposób i termin oznakowania psów i kotów utrzymywanych w schronisku dla zwierząt,
4) szczegółowy zakres informacji niebędących danymi osobowymi, jakie są zawarte w dokumentacji dotyczącej zwierząt utrzymywanych w schronisku

dla zwierząt, sposób prowadzenia lub udostępniania tej dokumentacji oraz okres jej przechowywania

– mając na względzie liczbę zwierząt utrzymywanych w schronisku dla zwierząt, zapewnienie tym zwierzętom opieki i właściwych warunków bytowania, w tym potrzebę ograniczenia negatywnego wpływu lokalizacji schroniska dla zwierząt na stan fizyczny i psychiczny utrzymywanych zwierząt, w którym najlepiej znoszą warunki bytowania narzucone przez człowieka, zapewnienie kontroli stanu zdrowia tych zwierząt i profilaktyki chorób, możliwości identyfikacji tych zwierząt i ograniczenia ich rozmnażania się oraz umożliwienie organom Inspekcji Weterynaryjnej sprawowania nadzoru nad schroniskami dla zwierząt.

Art. 11c. 1. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza nie rzadziej niż raz w roku kontrolę w zakresie spełnienia przez podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt wymagań określonych w ustawie i w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4.

2. Wprowadzenie do schroniska dla zwierząt pierwszego zwierzęcia jest uzależnione od stwierdzenia przez powiatowego lekarza weterynarii w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 1, że to schronisko dla zwierząt spełnia wymagania określone w ustawie i w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4, co potwierdza protokół tej kontroli.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, w przypadku określonym w ust. 2, przeprowadza się na wniosek podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego wniosku.

4. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że przy prowadzeniu schroniska dla zwierząt zostały naruszone wymagania określone w ustawie lub w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4, w drodze decyzji:

1) nakazuje usunięcie stwierdzonych naruszeń w określonym terminie lub
2) zakazuje wprowadzania zwierząt do schroniska dla zwierząt do czasu usunięcia stwierdzonych naruszeń.

5. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że:

1) pierwsze zwierzę zostało wprowadzone do schroniska dla zwierząt niezgodnie z ust. 2,

2) podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt nie zastosował się do nakazu lub zakazu określonego w decyzji, o której mowa w ust. 4

– w drodze decyzji, zakazuje prowadzenia schroniska dla zwierząt i skreśla podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt z rejestru, o którym mowa w art. 55 pkt 2 lit. a oraz b ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. …).

6. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia schroniska dla zwierząt, o której mowa w ust. 5, Głównego Lekarza Weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

3) w art. 12g:
   a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu”,
   b) w ust. 2 wyrazy „po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75), i na podstawie wyników badania poubojowego, określa” zastępuje się wyrazami „określa na podstawie wyników badania poubojowego”;

4) w art. 12h:
   a) uchyla się ust. 1,
   b) w ust. 2 uchyla się pkt 1;

5) w art. 12j w pkt 6 wyrazy „rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz. Urz. UE L 189 z 20.07.2007, str. 1) oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym

rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm.[23])”;

6) w art. 33 w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „obowiązkowi zwalczania na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu”;

7) w art. 33b:

a) w ust. 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”,

b) w ust. 2 wyrazy „zwalczanie chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „likwidację chorób”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do odszkodowania, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 45 ust. 2 i 3, art. 46 i art. 47 ust. 1, 4–7, 9 i 10 ustawy z dnia … o zdrowiu zwierząt oraz przepisy wydane na podstawie art. 48 tej ustawy.”;

8) w art. 34 w ust. 4 w pkt 1 w lit. c wyrazy „art. 44 ust. 1 pkt 4, art. 48b ust. 1 i 3 oraz art. 57e ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „art. 25 ust. 2 pkt 3 i art. 36 ust. 1 i 3 ustawy z dnia … o zdrowiu”.

Art. 109. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485) w art. 10 w ust. 5a oraz w art. 29 w ust. 1 w pkt 8 i w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.

---

[23] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 29.10.2018, str. 37, Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019, str. 59, Dz. Urz. UE L 87 z 23.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 402 z 01.12.2020, str. 23, Dz. Urz. UE L 439 z 29.12.2020, str. 32, Dz. Urz. UE L 7 z 11.01.2021, str. 53, Dz. Urz. UE L 60 z 22.02.2021, str. 24, Dz. Urz. UE L 133 z 20.04.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 03.05.2021, str. 1 i 5, Dz. Urz. UE L 204 z 10.06.2021, str. 47, Dz. Urz. UE L 222 z 22.06.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 318 z 09.09.2021, str. 5, Dz. Urz. UE L 334 z 22.09.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 25.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 187 z 14.07.2022, str. 60, Dz. Urz. UE L 321 z 15.12.2022, str. 74, Dz. Urz. UE L 29 z 01.02.2023, str. 6, Dz. Urz. UE L 171 z 06.07.2023, str. 43, Dz. Urz. UE L 204 z 17.08.2023, str. 66, Dz. Urz. UE L 214 z 31.08.2023, str. 232–234, Dz. Urz. UE L 2024/2867 z 11.11.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90732 z 15.11.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/405 z 26.02.2025.

Art. 110. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, 1544 i 1855) w art. 4 w pkt 22 lit. o otrzymuje brzmienie:

„o) ustawy z dnia … o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. …),”.

Art. 111. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 750, 905 i 924) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 69:
   a) w ust. 1 w pkt 1 w lit. b wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz z 2025 r. poz. ...)”,
   b) w ust. 3 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”;
2) w art. 72 w ust. 7 w pkt 4 wyrazy „pkt 40 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „pkt 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz z 2025 r. poz. ...)”.

Art. 112. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 24) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku stwierdzenia uchybień w prowadzeniu działalności polegającej na świadczeniu usług weterynaryjnych w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, które stwarzają zagrożenie epidemiologiczne, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, wstrzymuje prowadzenie tej działalności i nakazuje usunięcie tych uchybień w terminie wskazanym w tej decyzji, zawiadamiając o tym właściwą okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną.

1b. Jeżeli uchybienia, o których mowa w ust. 1a, nie zostaną usunięte w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w tym przepisie, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna na wniosek powiatowego lekarza weterynarii skreśla zakład leczniczy dla zwierząt z ewidencji.”.

Art. 113. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) zasady wprowadzania do obrotu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej i zasady wprowadzania do używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej.”;
2) w art. 2:
a) uchyla się pkt 1,
b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:
„1a) dystrybutor – osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę prawną, których miejsce zamieszkania albo siedziba jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i które wprowadzają do używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej;
1b) prawodawstwo weterynaryjne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, w tym przepisy o kontrolach urzędowych w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w tym zwłaszcza przepisy o produktach pochodzenia zwierzęcego, zdrowiu zwierząt i ochronie zwierząt;”,
c) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5–8 w brzmieniu:
„5) wprowadzenie do obrotu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – przekazanie nieodpłatnie albo za opłatą po raz pierwszy wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej do używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

6) wprowadzenie do używania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – pierwsze udostępnienie użytkownikowi nieodpłatnie albo za opłatą wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej do używania zgodnie z jego zastosowaniem przewidzianym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

7) wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej – wyrób przeznaczony do badań przeprowadzanych na potrzeby Inspekcji będący:

   a) testem do diagnostyki in vitro stosowanym w zakresie diagnostyki chorób zakaźnych zwierząt, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt") (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.[24)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/429", w tym zoonoz, a także do oznaczania substancji niedozwolonych lub zanieczyszczeń biologicznych w tkankach zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego,

   b) pojemnikiem na próbki typu próżniowego lub innym pojemnikiem przeznaczonym przez wytwórcę do bezpośredniego przechowywania i konserwacji próbek pochodzących od zwierząt, które zostały pobrane do badania diagnostycznego in vitro,

   c) sprzętem laboratoryjnym ogólnego stosowania, jeżeli ze względu na jego właściwości jest przeznaczony przez wytwórcę do badań diagnostycznych in vitro;

8) wytwórca – osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę prawną odpowiedzialne za

---

[24)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

projektowanie, wytwarzanie, pakowanie i oznakowanie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej przed wprowadzeniem go do obrotu niezależnie od tego, czy te czynności wykonuje odpowiednio ta osoba lub ta jednostka czy w ich imieniu osoba trzecia.”;

3) w art. 3 w ust. 2:

a) w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) kontroli wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej mającej na celu ustalenie, czy wprowadzone do obrotu wyroby do diagnostyki in vitro stosowane w medycynie weterynaryjnej lub wprowadzone do używania wyroby do diagnostyki in vitro stosowane w medycynie weterynaryjnej znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1,”,

b) w pkt 5:

– w lit. b wyrazy „wprowadzaniem na rynek zwierząt,” zastępuje się wyrazami „przemieszczaniem zwierząt, wprowadzaniem do obrotu”,

– w lit. d skreśla się wyrazy „i jaj wylęgowych drobiu”,

– lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) przestrzeganiem wymagań dotyczących zdrowia zwierząt w zakładach w rozumieniu art. 4 pkt 27 rozporządzenia 2016/429;”,

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prowadzenie kontroli urzędowych, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;”;

4) w art. 4 w ust. 1 wyraz „lekarsko-weterynaryjnego” zastępuje się wyrazami „lekarzy weterynarii”;

5) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:

„Art. 4b. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii na jego wniosek dane będące w posiadaniu Krajowej Administracji Skarbowej, w tym dane objęte tajemnicą celną, o której mowa w art. 95b ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1373), dotyczące zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii

Europejskiej, które są niezbędne do organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych przez Inspekcję.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, obejmują:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy zwierząt lub towarów;
2) kod CN zwierząt lub towarów lub opis towarów wprowadzanych na terytorium Unii Europejskiej;
3) liczbę lub ilość zwierząt lub towarów;
4) państwo wysyłki zwierząt lub towarów;
5) państwo pochodzenia zwierząt lub towarów.

3. Do ochrony danych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 rozporządzenia 2017/625.”;

6) w art. 5 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) osoby, którym nakazano wykonywanie czynności, o których mowa w art. 18 ust. 1.”;

7) w art. 8a w pkt 1 i 2 po wyrazach „art. 15i ust. 3” dodaje się wyrazy „ , art. 24a, art. 24b”;
8) w art. 12 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przeprowadzanie kontroli urzędowych określonych w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872 oraz …);”;

9) w art. 13:

a) w ust. 1:

– w pkt 4 wyrazy „z Międzynarodowym Urzędem do Spraw Epizootii” zastępuje się wyrazami „ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (WOAH)”,
– w pkt 5 wyrazy „dokonuje analiz” zastępuje się wyrazami „ustala kierunki działań w odniesieniu do chorób zwierząt, dokonuje analiz”,
– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji;”,

– po pkt 11b dodaje się pkt 11c w brzmieniu:

„11c) jest punktem kontaktowym w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiającego przepisy dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych oraz jego składników systemowych („rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC") (Dz. Urz. UE L 261 z 14.10.2019, str. 37, z późn. zm.[25)]) w odniesieniu do systemu ADIS w rozumieniu art. 2 pkt 29 tego rozporządzenia;",

b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Realizując zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.",

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Główny Lekarz Weterynarii:

1) informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o:

a) przedłożeniu Komisji Europejskiej do zatwierdzenia projektów programów likwidacji chorób i o ich zatwierdzeniu,

b) złożeniu wniosku o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby,

c) zawarciu umowy o udzielenie dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1),

d) efektach współpracy ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (WOAH) związanej z realizacją koncepcji nadzoru, o której

---

[25)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 303 z 25.11.2019, str. 37 oraz Dz. Urz. UE L 109 z 30.03.2021, str. 60.

mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.[26)]);

2) składa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa:
   a) sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym – do dnia 30 czerwca,
   b) sprawozdanie z głównych wyników przeprowadzonych ćwiczeń symulacyjnych, o którym mowa w art. 45 ust. 3 rozporządzenia 2016/429 – na bieżąco;
3) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa kopie sprawozdań, o których mowa w art. 34 rozporządzenia 2016/429.”;

10) w art. 14 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji i dla urzędowych lekarzy weterynarii;”;
11) uchyla się art. 14c;
12) w art. 15c wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;
13) uchyla się art. 15d i art. 15e;
14) w art. 15i w ust. 4 skreśla się wyrazy „(Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.)”;
15) w art. 16 w ust. 1 w pkt 1:
   a) lit. c otrzymuje brzmienie:
   „c) badania przemieszczanych zwierząt, zwierząt przeznaczonych do wywozu oraz do wystawiania wymaganych świadectw zdrowia lub informowania o możliwości przemieszczania świń w przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 5 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o

[26)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 10, Dz. Urz. UE L 192 z 31.07.2023, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 24.

systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815 oraz …),”,

b) lit. m otrzymuje brzmienie:

„m) przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w ramach zwalczania chorób zakaźnych zwierząt,”;

16) w art. 17 w pkt 8a skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1565)”;

17) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia zagrożenia epizootycznego, zagrożenia dobrostanu zwierząt stanowiącego niebezpieczeństwo dla ich życia, zagrożenia katastrofą naturalną mającą wpływ na zdrowie lub życie zwierząt lub zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego lub dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami, organ Inspekcji nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, lekarzowi weterynarii lub innej osobie wykonywanie czynności koniecznych do likwidacji tych zagrożeń, ochrony zdrowia publicznego lub zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami, zgodnych z kwalifikacjami tej osoby.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do wydania nakazu, o którym mowa w ust. 1, osobie niebędącej lekarzem weterynarii i pracownikiem Inspekcji, jest wymagana uprzednia zgoda tej osoby wyrażona na piśmie.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do wykonania nakazu, o którym mowa w ust. 1, nie są obowiązani:

1) kobieta, która ukończyła 60 lat, albo mężczyzna, który ukończył 65 lat;

2) kobieta w ciąży, kobieta karmiąca dziecko piersią lub osoba samotnie wychowująca dziecko w wieku do lat 14;

3) osoba niepełnosprawna.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku nakazu wykonywania czynności, o których mowa w tym przepisie:

1) na obszarze powiatu, w którym osoba, o której mowa w ust. 1, mieszka lub jest zatrudniona – wydaje powiatowy lekarz weterynarii właściwy dla tego powiatu;
2) na obszarze innego powiatu niż powiat, o którym mowa pkt 1, w tym samym lub innym województwie – wydaje wojewódzki lekarz weterynarii właściwy dla tego województwa;
3) na rzecz Głównego Lekarza Weterynarii – wydaje ten organ.”,

d) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Czynności, o których mowa w ust. 1, wykonuje się w miejscu określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, przez okres określony w tej decyzji, jednak nie dłuższy niż 3 miesiące, oraz w dniach lub godzinach określonych w tej decyzji – w przypadku gdy zostały one określone.

6. Pracodawca zatrudniający osobę, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany zwolnić ją od pracy na czas wykonywania czynności, o których mowa w tym przepisie. Za czas zwolnienia od pracy osoba, o której mowa w ust. 1, zachowuje prawo do świadczeń związanych z pracą, z wyjątkiem prawa do wynagrodzenia.”,

e) w ust. 7 wyrazy „Osobie, o której mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „Osobom, o których mowa w ust. 1”,

f) w ust. 8:
- wyraz „czas” zastępuje się wyrazem „okres”,
- wyrazy „przy zwalczaniu epizootii” zastępuje się wyrazami „ , o których mowa w tym przepisie,”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Osobom, o których mowa w ust. 1, za wykonywanie czynności, o których mowa w tym przepisie, przysługuje wynagrodzenie.”,

h) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Głównego Lekarza Weterynarii oraz Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, warunki i wysokość wynagrodzenia za wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie odpowiedniego poziomu i jakości wykonywanych czynności.”;

18) w art. 21 w ust. 2 wyrazy „nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. o ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,” zastępuje się wyrazami „w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych”;

19) po art. 21a dodaje się art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21b. Podmiot, któremu zostały dostarczone zwierzęta, produkty lub czynniki chorobotwórcze, niezwłocznie zgłasza ich dostarczenie powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce ich dostarczenia, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia ich dostarczenia.”;

20) po art. 24 dodaje się art. 24a–24d w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Badania i inne czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z antygenów przeprowadzane lub wykonywane w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym mogą być przeprowadzane lub wykonywane wyłącznie w zatwierdzonych pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach, jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia takich pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów.

2. Zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium dokonuje Główny Lekarz Weterynarii na wniosek podmiotu zamierzającego przeprowadzać badania i wykonywać inne czynności określone w ust. 1, jeżeli pomieszczenie, obiekt lub laboratorium, a także osoby przeprowadzające takie badania i wykonujące takie czynności spełniają wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24c.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
2) określenie rodzaju i zakresu przeprowadzanych badań lub wykonywanych czynności określonych w ust. 1;
3) określenie lokalizacji pomieszczenia, obiektu lub laboratorium, w których mają być przeprowadzane badania lub wykonywane czynności określone w ust. 1.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się opinię o spełnianiu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędnych do zatwierdzenia wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub gdy wniosek dotyczy zatwierdzenia takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub jego pomieszczenia lub obiektu – wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA", lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

5. Główny Lekarz Weterynarii przeprowadza kontrolę w pomieszczeniu, obiekcie lub laboratorium w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku i opinii, o których mowa w ust. 2 i 4.

6. Główny Lekarz Weterynarii po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 5, w drodze decyzji:

1) zatwierdza pomieszczenie, obiekt lub laboratorium po stwierdzeniu spełnienia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędnych do zatwierdzenia;
2) odmawia zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium po stwierdzeniu, że nie są spełnione wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędne do zatwierdzenia.

7. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz podręczników badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (WOAH) dotyczących prac z żywymi czynnikami chorobotwórczymi w laboratoriach oraz w pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi.

Art. 24b. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c Główny Lekarz Weterynarii nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie stwierdzonych naruszeń w terminie określonym w tej decyzji.

2. W przypadku niezastosowania się do nakazu, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie pomieszczenia, obiektu lub laboratorium.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 24c. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, o których mowa w art. 24a ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny spełniać te pomieszczenia, obiekty lub laboratoria, a także osoby przeprowadzające badania i wykonujące inne czynności określone w art. 24a ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego i ochrony zdrowia publicznego.

Art. 24d. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów oraz informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w tym wykazie.”;

21) w art. 25:

a) w ust. 6 wyrazy „Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA”” zastępuje się wyrazem „EFTA”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Laboratoria urzędowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c:

1) biorą udział w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na

terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej;

2) poddają się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej;

3) w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w pkt 1, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziły te badania, lub wyniku wątpliwego podlegają ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Główny Lekarz Weterynarii cofa wyznaczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–3, jeżeli:

1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c, akredytację lub

2) laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c:

a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziły te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości lub międzylaboratoryjnemu badaniu

porównawczemu, o których mowa w ust. 7 pkt 1, lub ponownemu badaniu, o którym mowa w ust. 7 pkt 3, lub

b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 7 pkt 2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że to laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzania badań, lub

c) używa do diagnostyki in vitro wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, lub

3) nie zostały podjęte działania naprawcze, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.”;

22) w art. 25a:

a) w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie „przeprowadzonych” dodaje się wyrazy „nie wcześniej niż”,

b) w ust. 6 w pkt 2:

– w lit. c wyrazy „art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „art. 25h ust. 1”,

– w lit. e wyrazy „art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „art. 11 ust. 2 ustawy z dnia …. o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. …)”;

23) w art. 25e w ust. 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „zdrowiu”;

24) w art. 25f:

a) użyte w ust. 3, ust. 4 pkt 2, ust. 6 i w ust. 8 pkt 2 lit. a w różnych przypadkach wyrazy „badania biegłości” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „badania biegłości lub międzylaboratoryjne badania porównawcze”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Laboratorium wpisane do rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w ust. 6, wyniku niezgodnego z

kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziły te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”,

c) w ust. 8 w pkt 2 w lit. b wyrazy „art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „art. 11 ust. 2 ustawy z dnia …. o zdrowiu”;

25) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Zasady wprowadzania do obrotu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej i zasady wprowadzania do używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej

Art. 25h. 1. Do obrotu lub do używania może być wprowadzony wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej, który uzyskał pozytywną opinię Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego i został wpisany do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, który prowadzi Główny Lekarz Weterynarii.

2. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy wydaje opinie o:

1) wyrobie do diagnostyki in vitro stosowanym w medycynie weterynaryjnej, który ma być wprowadzony do obrotu – na wniosek wytwórcy lub dystrybutora;

2) przedłużeniu ważności wpisu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro

stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 1 – na wniosek wytwórcy lub dystrybutora;

3) zmianie parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – na wniosek wytwórcy, który planuje zmienić te parametry.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 2, składa się nie później niż w terminie 90 dni przed:

1) planowanym terminem wprowadzenia do obrotu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1;
2) upływem terminu ważności wpisu do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2;
3) planowanym terminem zmiany parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, zawierają:

1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wytwórcy lub dystrybutora;
2) nazwę handlową, pod którą wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej jest sprzedawany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i nazwy handlowe, pod którymi wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej jest sprzedawany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA;
3) nazwę techniczno-medyczną wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej;
4) przeznaczenie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej i ograniczenia dotyczące jego używania.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 2, dołącza się:

1) dokumentację dotyczącą sposobu i metodyki przeprowadzania badań wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej,

z uwzględnieniem wyników jego badań walidacyjnych, sporządzoną przez jego wytwórcę;

2) wzór opakowania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej i wzór ulotki dołączanej do wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, który został sporządzony w języku polskim, lub tłumaczenie na język polski wzoru tej ulotki;

3) egzemplarz wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

6. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy może wystąpić do:

1) wytwórcy lub dystrybutora – o dołączenie do wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2,

2) wytwórcy – o dołączenie do wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3

– egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej.

7. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy wydaje opinie, o których mowa w ust. 2, w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie opinii, o których mowa w ust. 2.

8. Opinie, o których mowa w ust. 2, są wydawane na podstawie weryfikacji:

1) dokumentacji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, sporządzonej przez wytwórcę;

2) wzoru opakowania, wzoru ulotki lub tłumaczenia wzoru tej ulotki, o których mowa w ust. 5 pkt 2;

3) wyniku badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, jeżeli ten egzemplarz został dołączony do wniosku, o którym mowa w ust. 2.

9. Opinie, o których mowa w ust. 2, są wydawane na 5 lat.

10. Za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, i przeprowadzenie badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej są pobierane opłaty, które stanowią dochód Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego.

11. Główny Lekarz Weterynarii po otrzymaniu informacji, że wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej utracił parametry w

okresie obowiązywania opinii, o której mowa w ust. 1, i dokumentacji potwierdzającej tę informację, może zwrócić się do Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego o wstępną ocenę tej dokumentacji, aby ustalić, czy wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej wymaga ponownego uzyskania tej opinii.

12. Na podstawie wstępnej oceny, o której mowa w ust. 11, Główny Lekarz Weterynarii może wezwać wytwórcę lub dystrybutora do ponownego uzyskania opinii, o której mowa w tym przepisie, w terminie 120 dni od dnia doręczenia tego wezwania.

13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, i za przeprowadzenie badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, uwzględniając zakres czynności i badań, jakie powinny zostać przeprowadzone przed wydaniem tych opinii, oraz mając na względzie, aby wysokość tych opłat nie przekroczyła ośmiokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu.

Art. 25i. 1. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii pozytywne opinie, o których mowa w art. 25h ust. 2, i kopię wniosku o wydanie danej opinii. Opinie te stanowią podstawę wpisu wyrobu do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1.

2. Wykaz wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, zawiera dane, o których mowa w art. 25h ust. 4 pkt 2–4, i termin, na jaki zostały wydane opinie, o których mowa w art. 25h ust. 2.

3. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia wykaz wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

4. Główny Lekarz Weterynarii skreśla wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej z wykazu wyrobów do diagnostyki in

vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, jeżeli:

1) upłynął termin, na jaki zostały wydane opinie, o których mowa w art. 25h ust. 2;
2) wytwórca zmienił parametry wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej bez uzyskania opinii, o której mowa w art. 25h ust. 2 pkt 3;
3) wytwórca lub dystrybutor nie uzyskali ponownie opinii, o której mowa w art. 25h ust. 1, w wyznaczonym terminie – w przypadku, o którym mowa w art. 25h ust. 12;
4) wytwórca lub dystrybutor złożyli do Głównego Lekarza Weterynarii wniosek o skreślenie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej z tego wykazu.

Art. 25j. Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii może, w drodze decyzji, zezwolić na wprowadzenie do używania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, który nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 25h ust. 1 i 2, jeżeli jego zastosowanie jest konieczne z uwagi na ważny interes publiczny lub jest niezbędne do ratowania życia lub zdrowia zwierząt.”;

26) w art. 30 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”)” zastępuje się wyrazami „ , drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia 2016/429”;
27) w art. 31 w ust. 1:
    a) w pkt 1 wyraz „handlu” zastępuje się wyrazem „przemieszczania”,
    b) w pkt 6 w lit. f skreśla się wyrazy „ , jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych”,
    c) w pkt 8 w lit. c skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2023 r. poz. 872)”,

d) w pkt 11 wyrazy „art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „art. 29 ustawy z dnia … o zdrowiu”,

e) w pkt 13 w lit. a wyraz „niedozwolonych” zastępuje się wyrazami „zakazanych lub niedopuszczonych”;

28) po art. 37a dodaje się art. 37b w brzmieniu:

„Art. 37b. Kto przeprowadza badania lub wykonuje inne czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z antygenów w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym − bez zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24a, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.

Art. 114. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy ogólne określenie przedmiotu ustawy otrzymuje brzmienie:

„o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”;

2) w odnośniku nr 1 do ustawy:

a) w pkt 1 uchyla się lit. a–e, g, j–n oraz r–zc,

b) w pkt 2 uchyla się lit. a, d, f, g oraz i;

3) w art. 1:

a) uchyla się pkt 1 i 2,

b) w pkt 3 uchyla się lit. a, c oraz d;

4) w art. 2:

a) uchyla się pkt 1–2,

b) uchyla się pkt 3a–5,

c) w pkt 6 skreśla się wyrazy „ , a w przypadku działalności w zakresie określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr

1069/2009 – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1069/2009”,

d) uchyla się pkt 6a–11,

e) uchyla się pkt 12 i 12a,

f) w pkt 13 skreśla się wyrazy „ , a w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych oraz nawozów organicznych i polepszaczy gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 – wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1069/2009”,

g) uchyla się pkt 14–37,

h) uchyla się pkt 40–44;

5) w art. 3 uchyla się ust. 2;

6) uchyla się art. 3a i art. 3b;

7) uchyla się rozdziały 2–4;

8) w art. 24b w ust. 2 wyrazy „rozporządzenia 2017/625” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[27)])”;

9) w art. 24d:

[27)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111, Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 2024/3115 z 16.12.2024.

a) w ust. 1 i 2 po wyrazie „paszportu” dodaje się wyrazy „ , przeprowadzania szczepienia przeciwko wściekliźnie zgodnie z ust. 2 lit. a załącznika III do rozporządzenia nr 576/2013”,

b) w ust. 7 w pkt 3 po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) szczepień przeciwko wściekliźnie, lub”;

10) w art. 24i:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii jest organem właściwym do wydawania dokumentów określonych w art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1739/2005.”,

b) w ust. 3 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,

c) uchyla się ust. 4;

11) w art. 24j:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii niezwłocznie informuje Głównego Lekarza Weterynarii o wydaniu dokumentów określonych w art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1739/2005.”,

c) w ust. 3 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,

d) w ust. 4:

– w pkt 1 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,

– uchyla się pkt 2;

12) uchyla się rozdziały 5–7;

13) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Prowadzenie dokumentacji przez posiadaczy zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność”;

14) uchyla się art. 41–46b;

15) uchyla się art. 47–52c;

16) uchyla się art. 54–56;

17) uchyla się art. 57;

18) uchyla się art. 57b–62;

19) uchyla się rozdział 9a;
20) uchyla się art. 77–78;
21) uchyla się art. 81;
22) w art. 85:
    a) w ust. 1 uchyla się pkt 1, 2, 2b, 3 i 4a–6,
    b) w ust. 1a uchyla się pkt 1,
    c) uchyla się ust. 1b;
23) uchyla się rozdział 10a;
24) uchyla się załączniki nr 1–5 do ustawy.

Art. 115. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 2 uchyla się lit. a, b oraz d;
2) w art. 9:
    a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
        „1) spełniają wymagania dotyczące zdrowia zwierząt określone w przepisach o zdrowiu zwierząt oraz w przepisach o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym w zakresie, w jakim dotyczą one zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność;”,
    b) uchyla się ust. 2, 3 i 4;
3) uchyla się art. 10;
4) w art. 16:
    a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

        „1. Niedopuszczalne jest podawanie zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancji zakazanych lub niedopuszczonych, o których mowa w:
        1) rozdziale 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym,

tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz …);

2) tabeli 2 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2010, str. 1, z późn. zm.[28)]);

3) art. 2 lit. b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2090 z dnia 19 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia niezgodności z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych w weterynaryjnych produktach leczniczych lub jako dodatki paszowe bądź z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości zakazanych lub niedopuszczonych

---

28) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 223 z 25.08.2010, str. 37 i 39, Dz. Urz. UE L 224 z 26.08.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 266 z 09.10.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 269 z 13.10.2010, str. 5, Dz. Urz. UE L 293 z 11.11.2010, str. 72, Dz. Urz. UE L 100 z 14.04.2011, str. 26 i 28, Dz. Urz. UE L 30 z 02.02.2012, str. 1, 4 i 6, Dz. Urz. UE L 36 z 09.02.2012, str. 25, Dz. Urz. UE L 40 z 14.02.2012, str. 2 i 4, Dz. Urz. UE L 71 z 09.03.2012, str. 37 i 40, Dz. Urz. UE L 75 z 15.03.2012, str. 7 i 10, Dz. Urz. UE L 134 z 24.05.2012, str. 10, Dz. Urz. UE L 143 z 02.06.2012, str. 2, Dz. Urz. UE L 336 z 08.12.2012, str. 14, Dz. Urz. UE L 338 z 12.12.2012, str. 20, Dz. Urz. UE L 340 z 13.12.2012, str. 35, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 21, Dz. Urz. UE L 38 z 09.02.2013, str. 11 i 14, Dz. Urz. UE L 118 z 30.04.2013, str. 17, Dz. Urz. UE L 121 z 03.05.2013, str. 42, Dz. Urz. UE L 141 z 28.05.2013, str. 4, Dz. Urz. UE L 288 z 30.10.2013, str. 60 i 63, Dz. Urz. UE L 322 z 03.12.2013, str. 21, Dz. Urz. UE L 8 z 11.01.2014, str. 18 i 20, Dz. Urz. UE L 62 z 04.03.2014, str. 8 i 10, Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 180 z 20.06.2014, str. 5 i 8, Dz. Urz. UE L 182 z 21.06.2014, str. 11, 14 i 17, Dz. Urz. UE L 272 z 13.09.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 346 z 02.12.2014, str. 23, Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 103, Dz. Urz. UE L 369 z 24.12.2014, str. 65, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2015, str. 7, 10, 13 i 16, Dz. Urz. UE L 66 z 11.03.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2015, str. 18, Dz. Urz. UE L 175 z 04.07.2015, str. 5, 8 i 11, Dz. Urz. UE L 200 z 30.07.2015, str. 11, Dz. Urz. UE L 231 z 04.09.2015, str. 7 i 10, Dz. Urz. UE L 265 z 10.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 25 z 02.02.2016, str. 44, Dz. Urz. UE L 58 z 04.03.2016, str. 35, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 99 z 15.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 125 z 13.05.2016, str. 6, Dz. Urz. UE L 148 z 04.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 235 z 01.09.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 280 z 18.10.2016, str. 22, Dz. Urz. UE L 318 z 24.11.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 320 z 26.11.2016, str. 29, Dz. Urz. UE L 32 z 07.02.2017, str. 17, Dz. Urz. UE L 237 z 15.09.2017, str. 67 i 69, Dz. Urz. UE L 87 z 03.04.2018, str. 9, Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 122 z 17.05.2018, str. 5 i 8, Dz. Urz. UE L 194 z 31.07.2018, str. 41, Dz. Urz. UE L 316 z 13.12.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 39 z 11.02.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 290 z 11.11.2019, str. 8, Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2020, str. 2 i 5, Dz. Urz. UE L 379 z 13.11.2020, str. 44, Dz. Urz. UE L 384, z 17.11.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 131 z 16.04.2021, str. 120, Dz. Urz. UE L 186 z 27.05.2021, str. 32, Dz. Urz. UE L 117 z 19.04.2022, str. 29, Dz. Urz. UE L 67 z 03.03.2023, str. 38, Dz. Urz. UE L 134 z 22.05.2023, str. 36, Dz. Urz. UE L 2023/2194 z 20.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2203 z 23.10.2023, Dz. Urz. UE L 2024/859 z 19.03.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/860 z 19.03.2024.

substancji farmakologicznie czynnych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 28, z późn. zm.[29)]).”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Niedopuszczalne jest pozyskiwanie produktów pochodzenia zwierzęcego ze zwierząt lub od zwierząt, w których tkankach lub narządach stwierdzono obecność substancji określonych w ust. 1.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Aby zapewnić bezpieczeństwo produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, przeprowadza się kontrole urzędowe, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczące pozostałości:

1) substancji zakazanych lub niedopuszczonych określonych w ust. 1;
2) substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych jako weterynaryjne produkty lecznicze lub jako dodatki paszowe do stosowania u zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność;
3) substancji zanieczyszczających wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2023/915 z dnia 25 kwietnia 2023 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów niektórych zanieczyszczeń w żywności oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 (Dz. Urz. UE L 119 z 05.05.2023, str. 103, z późn. zm.[30)]) i w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 124/2009 z dnia 10 lutego 2009 r. ustalającego maksymalne zawartości w żywności kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego tymi substancjami pasz, dla których nie są one przeznaczone (Dz. Urz. UE L 40 z 11.02.2009, str. 7, z późn. zm.[31)]);
4) pestycydów;

[29)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 251 z 29.09.2022, str. 4.

[30)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 184 z 21.07.2023, str. 21, Dz. Urz. UE L 2024/1002 z 05.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1022 z 09.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1038 z 10.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1683 z 18.06.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1756 z 26.06.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1808 z 02.07.2024.

[31)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 109 z 07.04.2020, str. 1.

5) skażeń promieniotwórczych.”,

d) w ust. 4 wyraz „niedozwolonych” zastępuje się wyrazami „określonych w ust. 3”,

e) uchyla się ust. 5;

5) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli podmiot prowadzi produkcję podstawową produktów pochodzenia zwierzęcego, która podlega rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, i jeżeli ta produkcja jest prowadzona w zakładzie podlegającym rejestracji lub zatwierdzeniu zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt, to taka działalność nie podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, z wyłączeniem produkcji podstawowej polegającej na utrzymywaniu drobiu w celu pozyskiwania jaj konsumpcyjnych przeznaczonych do wprowadzenia na rynek.”;

6) art. 21d otrzymuje brzmienie:

„Art. 21d. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub dokonujące pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, po otrzymaniu od powiatowego lekarza weterynarii informacji, że jest planowana kontrola wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub kontrola pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, informują powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności o planowanym wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub o planowanej pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa.

2. Informacja o planowanym wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub o planowanej pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa:

1) jest przekazywana powiatowemu lekarzowi weterynarii przed rozpoczęciem przez niego kontroli, nie później jednak niż do czasu wypłynięcia statku rybackiego na połów;

2) zawiera weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu, o którym mowa w ust. 1, czas i miejsce planowanego wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub planowanej pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa.”;

7) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje zgodnie z ust. 9 akapit pierwszy tiret pierwsze załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113, z późn. zm.[32)]) w sposób określony w art. 1 tego rozporządzenia.”;

8) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Kto:

1) podaje zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancje zakazane lub niedopuszczone określone w art. 16 ust. 1, z wyłączeniem substancji o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym lub tyreostatycznym podanych w celu leczniczym lub zootechnicznym,
2) pozyskuje produkty pochodzenia zwierzęcego ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano substancje zakazane lub niedopuszczone określone w art. 16 ust. 1, z wyłączeniem zwierząt, o których mowa w art. 16 ust. 2,
3) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, lub produkty pochodzenia zwierzęcego będące zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, i te produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla tych produktów leczniczych

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

2. Kto:

1) wbrew przepisom art. 17 poddaje zwierzęta ubojowi poza rzeźnią,
2) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego lub żywność, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, niezgodnie z rodzajem działalności

[32)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 268 z 22.10.2019, str. 6, Dz. Urz. UE L 141 z 20.05.2022, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2391 z 11.09.2024.

określonej w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii,

3) wywozi produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich środkami transportu, na które nie nałożono plomb w sposób określony w art. 9a,

4) bez uprawnienia usuwa lub niszczy plomby, o których mowa w art. 9a

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

9) w art. 26 w ust. 1 pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) nie spełnia wymagań dotyczących sposobu postępowania w przypadku stwierdzenia obecności pozostałości substancji określonych w art. 16 ust. 3 u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego,”;

10) w art. 36 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub ustawach dotyczących ochrony zdrowia zwierząt oraz zdrowia lub życia człowieka w zakresie weterynarii” zastępuje się wyrazami „w zakresie weterynarii wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub w ustawach dotyczących zdrowia zwierząt, wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, a także dotyczących zdrowia lub życia człowieka”.

Art. 116. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154) w załączniku do ustawy w części III w ust. 44 w kolumnie czwartej:

1) w pkt 15 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz …)”;

2) w pkt 16 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących

podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”.

Art. 117. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122 oraz z 2024 r. poz. 834, 1222, 1473, 1572 i 1907) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku nakazu wykonania odstrzału, o którym mowa art. 28 ust. 4 pkt 12 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. …), jeżeli jest to niezbędne ze względu na rodzaj i skalę zagrożenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek wojewody, może przekazać do dyspozycji wojewody doraźne zgrupowanie zadaniowe sformowane z policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej lub funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, którzy posiadają uprawnienia do wykonywania polowania, celem ich użycia do wykonania tego odstrzału w odniesieniu do zwierząt dzikich na określonych obszarach.”;

2) w art. 25b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli w sytuacji kryzysowej użycie innych sił i środków jest niemożliwe lub niewystarczające, Minister Obrony Narodowej, na wniosek wojewody, może przekazać do dyspozycji wojewody doraźne zgrupowanie zadaniowe sformowane z żołnierzy, którzy posiadają uprawnienia do wykonywania polowania, celem ich użycia do wykonania odstrzału, o którym mowa w art. 28 ust. 4 pkt 12 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt, w odniesieniu do zwierząt dzikich na określonych obszarach.”;

3) w art. 25c w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „ … o zdrowiu”.

Art. 118. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2024 r. poz. 105) w art. 36 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „ … o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. …)”.

Art. 119. W ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 1199 oraz z 2025 r. poz. 39, 321 i 620)

w art. 10a w ust. 6 w pkt 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.

Art. 120. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 465) w art. 17 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.

Art. 121. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.[33)]) w art. 62 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ustawy z dnia … o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. …);”.

Art. 122. W ustawie z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 36) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy:
   a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
      „1a) służy stosowaniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.[34)]);”,
   b) uchyla się pkt 3;
2) w art. 5 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
   „c) prowadzenia szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich przez podmioty, które uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie takich szkoleń;”;

---

33) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622 i 769.

34) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

3) w art. 28 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;

4) w art. 29 w ust. 2:

   a) we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt”,

   b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

      „1) prowadzi zarejestrowany zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt zakład, w którym:

         a) jest pozyskiwane, produkowane, przetwarzane i przechowywane nasienie lub

         b) jest przechowywane nasienie, lub

         c) są pozyskiwane, produkowane lub przechowywane komórki jajowe lub zarodki lub”;

5) w art. 30 w ust. 1 w pkt 1:

   a) lit. a otrzymuje brzmienie:

      „a) w centrum, o którym mowa w art. 21 ust. 5 i 6 oraz art. 24 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012 – w odniesieniu do zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub”,

   b) lit. c otrzymuje brzmienie:

      „c) u podmiotów prowadzących zakład, w którym jest pozyskiwane, produkowane, przetwarzane i przechowywane nasienie zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, lub w którym jest przechowywane nasienie tych zwierząt, zarejestrowany zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt;”;

6) w art. 34 w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

   „6) prowadzenie banku genów w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii

materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.[35)]) dla zwierząt gospodarskich.”.

Art. 123. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589) w art. 27 w pkt 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz …)”.

Art. 124. W ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550 oraz z 2025 r. poz. 769) w art. 9 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz. 1570)” zastępuje się wyrazami „art. 55 pkt 2 lit. a ustawy z dnia … o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. …)”.

Art. 125. W ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o Centralnym Azylu dla Zwierząt (Dz. U. poz. 2375) w art. 13 w ust. 1 i w art. 14 w ust. 5 w pkt 2 skreśla się wyrazy „oraz zwalczania chorób zwierząt”.

Art. 126. W ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. Agencja:

1) zapewnia lekarzom weterynarii, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz z 2025 r. poz. ….), dostęp do komputerowej bazy danych i umożliwia tym lekarzom edycję informacji zawartych w zgłoszeniu zamiaru przemieszczenia świni;
2) umożliwia organom Inspekcji Weterynaryjnej edycję informacji zawartych w zgłoszeniu zamiaru przemieszczenia świni;

[35)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

3) zapewnia osobom, które uzyskały prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 154 oraz z 2025 r. poz. 523, 619 i ...), dostęp do komputerowej bazy danych na zasadach określonych w art. 7 ust. 5, art. 41 ust. 2 lit. b i art. 42 ust. 6 lit. b rozporządzenia 2021/963.

1b. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Agencji listę lekarzy weterynarii określonych w ust. 1a pkt 1.

1c. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna na wniosek Agencji potwierdza, że osoby określone w ust. 1a pkt 3 uzyskały prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

1d. Agencja umożliwia organom Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej dokonanie potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1c, w systemie teleinformatycznym Agencji, w którym jest prowadzona komputerowa baza danych.

1e. Szczegółowe warunki i sposób współpracy Agencji z Głównym Lekarzem Weterynarii i Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną w zakresie zapewnienia lekarzom weterynarii i osobom określonym w ust. 1a pkt 1 i 3 dostępu do komputerowej bazy danych określa porozumienie zawarte między Prezesem Agencji, Głównym Lekarzem Weterynarii i Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną.”;

2) w art. 15:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 12 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2025 r. poz. 865), zwany dalej „numerem EP”, nadany wnioskodawcy;”,

b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dziewięciu cyfr będących numerem EP nadanym wnioskodawcy;”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kierownik biura odmawia, w drodze decyzji, nadania numeru, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wnioskodawcy nie został nadany numer EP.”;

3) w art. 24:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku zagrożenia wystąpieniem lub wystąpienia choroby kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiającego wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz. Urz. UE L 308 z 04.12.2018, str. 21, z późn. zm.[36)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1882”, i określenia obszaru objętego ograniczeniami ustanowionego zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 i z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia 2016/429 posiadacz lochy, która została oznakowana kolczykiem zawierającym indywidualny numer identyfikacyjny lochy, realizujący działanie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 12a ustawy o PROW 2014–2020, zgłasza do komputerowej bazy danych informacje o zdarzeniach, o których mowa w ust. 6, w terminie 2 dni od dnia wystąpienia danego zdarzenia.”,

b) ust. 7b otrzymuje brzmienie:

„7b. W przypadku zagrożenia wystąpieniem lub wystąpienia choroby kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia 2018/1882 i określenia obszaru objętego ograniczeniami ustanowionego zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 i z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia 2016/429 posiadacz lochy, która została oznakowana kolczykiem zawierającym indywidualny numer identyfikacyjny lochy na potrzeby otrzymania płatności dobrostanowej, o której mowa w art. 30 pkt 6 ustawy o PS, zgłasza do komputerowej bazy

---

[36)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 160 z 15.06.2022, str. 30 oraz Dz. Urz. UE L 2024/216 z 12.01.2024.

danych informacje o zdarzeniach, o których mowa w ust. 7a, w terminie 2 dni od dnia wystąpienia danego zdarzenia.”;

4) w art. 26 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Właściciel koniowatego przekazuje posiadaczowi koniowatego lub posiadaczowi koniowatego będącemu podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, informacje, których obowiązek zgłoszenia do komputerowej bazy danych wynika z przepisów wymienionych w art. 1 pkt 1 lit. a, b, d oraz e lub z przepisów ustawy.”;

5) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Posiadacz świni może zgłosić za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa powiatowemu lekarzowi weterynarii lub lekarzowi weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwym ze względu na miejsce położenia siedziby stada posiadacza świni zamiar przemieszczenia tej świni do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 4 dni przed planowanym dniem jej przemieszczenia.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się wyłącznie w odniesieniu do przemieszczenia świni do innej siedziby stada lub do rzeźni położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 74 nie stosuje się.

4. Agencja przekazuje za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informację o zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, powiatowemu lekarzowi weterynarii lub lekarzowi weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwym ze względu na miejsce położenia siedziby stada posiadacza świni.

5. Jeżeli wymagania, o których mowa w art. 143 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429 i w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiającym środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń i uchylającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 (Dz. Urz. UE L 79 z 17.03.2023,

str. 65, z późn. zm.[37)]), są spełnione, powiatowy lekarz weterynarii lub lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informują o możliwości przemieszczenia świni:

1) posiadacza świni, który zgłosił zamiar jej przemieszczenia, a jeżeli te wymagania nie są spełnione – informują tego posiadacza, że tej świni nie można przemieścić;
2) podmiot, który prowadzi obrót zwierzętami, pośrednictwo w tym obrocie lub skup zwierząt i którego siedziba stada będzie pośredniczyć w przemieszczeniu tej świni;
3) podmiot, do którego siedziby stada albo do którego rzeźni ta świnia ma zostać przemieszczona;
4) powiatowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwych ze względu na miejsce przeznaczenia tej świni.

6. Świnię, której zamiar przemieszczenia został zgłoszony zgodnie z ust. 1, przemieszcza się do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 48 godzin od daty i godziny zamieszczenia informacji o możliwości przemieszczenia tej świni zarejestrowanej w komputerowej bazie danych, o ile badanie, o którym mowa w

---

[37)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 105 z 20.04.2023, str. 9, Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 126 z 12.05.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 128 z 15.05.2023, str. 11, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2023, str. 14, Dz. Urz. UE L 161 z 27.06.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 170 z 05.07.2023, str. 3, Dz. Urz. UE L 182 z 19.07.2023, str. 150, Dz. Urz. UE L 195 z 03.08.2023, str. 4, Dz. Urz. UE L 206 z 21.08.2023, str. 10, Dz. Urz. UE L 216 z 01.09.2023, str. 39, Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 27, Dz. Urz. UE L 2023/2396 z 03.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2213 z 18.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2421 z 25.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2469 z 03.11.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2708 z 29.11.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2894 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/413 z 26.01.2024, Dz. Urz. UE L 2024/483 z 06.02.2024, Dz. Urz. UE L 2024/760 z 26.02.2024, Dz. Urz. UE L 2024/808 z 01.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/870 z 14.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/968 z 22.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1171 z 17.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1269 z 30.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1454 z 21.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1661 z 06.06.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1857 z 01.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1946 z 09.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1994 z 18.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2051 z 24.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2139 z 02.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2160 z 12.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2167 z 20.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2187 z 28.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2425 z 10.09.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2491 z 18.09.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2526 z 24.09.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2656 z 07.10.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2825 z 31.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2886 z 13.11.2024.

art. 15 ust. 1 lit. b rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiającego środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605, było konieczne. Przepisów art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się.

7. Świnię, której zamiar przemieszczenia został zgłoszony zgodnie z ust. 1, przemieszcza się do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 2 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, o ile badanie określone w ust. 6 nie było konieczne. Przepisów art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się.

8. Posiadacz świni niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie określonym odpowiednio w ust. 6 lub 7, zgłasza za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przemieszczenie tej świni do innej siedziby stada lub do rzeźni. Przepisów art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się.

9. Posiadacz świni lub podmiot prowadzący rzeźnię, do których odpowiednio siedziby stada lub do rzeźni została przemieszczona świnia objęta zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 2 dni od dnia przemieszczenia tej świni, potwierdzają za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przemieszczenie tej świni do tej siedziby stada lub tej rzeźni.

10. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii lub lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, przekażą informację o braku możliwości przemieszczenia świni, zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za bezskuteczne.

11. W sytuacjach wyjątkowych, które nie wynikają z przyczyn leżących odpowiednio po stronie dokonującego zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, lub po stronie Agencji, a które to sytuacje uniemożliwiają złożenie, przyjęcie lub przetworzenie tego zgłoszenia oraz przekazanie informacji o możliwości przemieszczenia świni lub braku tej możliwości, to zgłoszenie uznaje się za bezskuteczne. Przepisu art. 45 ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.”;

6) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. W przypadku zagrożenia wystąpieniem lub wystąpienia choroby kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia 2018/1882 i określenia obszaru objętego ograniczeniami ustanowionego zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 i z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia 2016/429 informacje o zdarzeniach dotyczących świń, z wyłączeniem urodzenia, zgłasza się do komputerowej bazy danych w terminie 2 dni od dnia wystąpienia danego zdarzenia.”;

7) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. W przypadku zagrożenia wystąpieniem lub wystąpienia choroby kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia 2018/1882 i określenia obszaru objętego ograniczeniami ustanowionego zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 i z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia 2016/429 minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, terminy dokonywania zgłoszeń do komputerowej bazy danych informacji o zdarzeniach dotyczących bydła, jeleniowatych, koniowatych, kóz, owiec lub wielbłądowatych inne niż termin określony w art. 26 ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego i zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z występowania chorób oraz ograniczenie lub eliminowanie takich zagrożeń.”;

8) w art. 33:

a) w ust. 3 po wyrazach „identyfikacją koniowatego” dodaje się wyrazy „ , które jest zwierzęciem hodowlanym czystorasowym w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 2016/1012”,

b) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli właściciel koniowatego albo posiadacz koniowatego będący podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, nie udziela osobie wykonującej czynności związane z identyfikacją koniowatego niezbędnej pomocy przy wykonywaniu tych czynności, odstępuje się od ich wykonania.”;

9) w art. 50 ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona:

1) umożliwiają przeprowadzenie kontroli, w tym wstęp do siedziby stada, zakładu drobiu, rzeźni, zakładu przetwórczego lub spalarni;
2) udzielają osobie wykonującej czynności kontrolne pomocy niezbędnej przy ich wykonywaniu, w tym przygotowują do kontroli dokumenty, zwierzęta i pomieszczenia, w których przebywają zwierzęta;
3) okazują osobie wykonującej czynności kontrolne unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny koniowatego nie później niż w dniu roboczym przypadającym po dniu przeprowadzenia kontroli.”;

10) w art. 56 w ust. 1:

a) w pkt 20 po wyrazach „tych czynności,” dodaje się wyrazy „lub nie okazuje osobie wykonującej czynności kontrolne unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego koniowatego w terminie określonym w art. 50 ust. 13 pkt 3,”,

b) w pkt 21 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 22–26 w brzmieniu:

„22) będąc posiadaczem świni, który po dokonaniu zgłoszenia, o którym mowa w art. 29a ust. 1, przemieścił tę świnię mimo otrzymania od powiatowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, informacji, że tej świni nie można przemieścić,

23) będąc właścicielem koniowatego, nie przekazuje informacji określonych w art. 26 ust. 4 posiadaczowi koniowatego lub posiadaczowi koniowatego będącemu podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963,

24) będąc obowiązanym do wykonania czynności, o których mowa w art. 29a ust. 8 i 9, nie wykonuje tych czynności zgodnie z tym przepisem,

25) będąc lekarzem weterynarii, o którym mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 39 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2021/963,

26) będąc lekarzem weterynarii, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2021/963, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2021/963”;

11) w art. 70 i w art. 74 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2026 r.”.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i dostosowujące oraz przepis końcowy

Art. 127. Do spraw objętych postępowaniami wszczętymi na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 114 i niezakończonymi ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące sprawy objęte tymi postępowaniami, z tym że w odniesieniu do:

1) zwierząt domowych towarzyszących podróżnym przemieszczanych w celach niehandlowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, oraz do stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, o których mowa w tej ustawie, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
2) zwierząt cyrkowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
3) schronisk dla zwierząt, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 108 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
4) badań i innych czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z antygenów, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 113 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
5) wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 113 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 128. Do przyznawania nagrody, o której mowa w art. 49 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 114, w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi na podstawie art. 49 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 114 i niezakończonymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, a tę nagrodę uznaje się za nagrodę, o której mowa w art. 47 ust. 8 niniejszej ustawy.

Art. 129. Decyzje wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane. Do uchylenia lub zmiany tych decyzji oraz wznowienia postępowania w sprawach objętych tymi decyzjami stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące sprawy rozstrzygane tymi decyzjami.

Art. 130. 1. Rozporządzenia wydane na podstawie art. 45 ust. 1 i art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc do czasu ich uchylenia i mogą być zmieniane w tym czasie na podstawie art. 27 ust. 1 i art. 28 ust. 3 niniejszej ustawy.

2. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 odpowiednio powiatowy lekarz weterynarii albo wojewoda uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 131. Plany gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt opracowane na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 132. 1. Programy wprowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części na podstawie art. 57 ust. 3 i 7 ustawy zmienianej w art. 114:

1) zachowują moc do dnia, w którym upływa okres, na jaki zostały wprowadzone;
2) mogą być zmieniane na podstawie niniejszego przepisu.

2. Do zmian programów wprowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części na podstawie art. 57 ust. 3 i 7 ustawy zmienianej w art. 114 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 133. 1. Nasienie bydła pozyskane przed dniem 1 maja 2004 r., które zostało dopuszczone do przechowywania i umieszczania na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 18 pkt 1 lit. b i art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy zmienianej w art. 114, może być przechowywane i przemieszczane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest przechowywane w oddzielnym pomieszczeniu i zostanie użyte wyłącznie do zabiegów sztucznego unasienniania lub do kontynuacji

programu hodowlanego w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt") (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66, z późn. zm.[38)]).

2. Ograniczenia w przechowywaniu i umieszczaniu na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nasienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczą nasienia, które zostało zgromadzone w centrum pozyskiwania nasienia lub w centrum przechowywania nasienia, ani nasienia, które zostało przywiezione z państw członkowskich Unii Europejskiej, dopuszczonego do obrotu przed dniem 1 maja 2004 r.

Art. 134. Nasienie bydła znajdujące się w bankach nasienia wyprodukowane i oznakowane zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 24 czerwca 2009 r. może być wykorzystywane do wyczerpania zapasów tego nasienia.

Art. 135. 1. Zarodki bydła pozyskane przed dniem 11 maja 2004 r., które zostały dopuszczone do przechowywania i umieszczania na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 18 pkt 1 lit. b i art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy zmienianej w art. 114, mogą być przechowywane i przemieszczane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są przechowywane w oddzielnym pomieszczeniu i zostaną użyte wyłącznie do kontynuacji programu hodowlanego w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG

[38)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18.

i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt").

2. Ograniczenia w przechowywaniu i umieszczaniu na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zarodków, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą zarodków, które zostały przywiezione z państw członkowskich Unii Europejskiej, dopuszczonych do obrotu przed dniem 11 maja 2004 r.

Art. 136. Rejestr, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114, w odniesieniu do działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1:

1) lit. a, c–f, h, i oraz l tej ustawy – staje się rejestrem zakładów zatwierdzonych;
2) lit. b, g, j, k, n oraz p tej ustawy – staje się rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych;
3) lit. o tej ustawy – staje się rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

Art. 137. Listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c–f, h oraz l ustawy zmienianej w art. 114, oraz wykaz, o których mowa w art. 12 ust. 1 tej ustawy, stają się zbiorczym rejestrem, o którym mowa w art. 67 ust. 1 niniejszej ustawy, obejmującym informacje udostępniane na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii zgodnie z art. 67 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 138. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Lekarze weterynarii wpisani do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, stają się lekarzami weterynarii wpisanymi do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 139. Rzeczoznawcy powołani na podstawie art. 49 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 114 stają się rzeczoznawcami powołanymi na podstawie art. 46 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 140. Rejestr, o którym mowa w art. 56 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 114, staje się wykazem, o którym mowa w art. 44 ust. 6 niniejszej ustawy.

Art. 141. Podmioty prowadzące działalność, w ramach której są utrzymywane zwierzęta, które nie były objęte obowiązkiem zgłoszenia tej działalności zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 114, mogą prowadzić tę działalność, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonają powiadomienia i przekażą informacje określone w art. 84 ust. 1, art. 87 ust. 1, art. 90 ust. 1 lub art. 172 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 86 ust. 1, art. 87 ust. 3, art. 89 ust. 1, art. 92 ust. 1 lub art. 175 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub w art. 57 niniejszej ustawy, z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 85, art. 88, art. 91 lub art. 174 rozporządzenia 2016/429.

Art. 142. 1. Podmioty prowadzące działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g, j, k, n oraz p ustawy zmienianej w art. 114, wpisane do rejestru określonego w art. 11 ust. 1 tej ustawy, stają się podmiotami lub zakładami zarejestrowanymi zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekażą brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a niniejszej ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w ust. 1, nadaje podmiotom lub zakładom, o których mowa w ust. 1, weterynaryjny numer identyfikacyjny, jeżeli ten numer nie został im nadany.

3. Jeżeli podmioty, o których mowa w ust. 1, nie przekażą informacji określonych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii wzywa te podmioty do przekazania tych informacji w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 30 dni, licząc od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieprzekazanie tych informacji spowoduje wykreślenie tych podmiotów z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych w terminie 14 dni od dnia upływu terminu wyznaczonego na przekazanie tych informacji.

Art. 143. 1. Podmioty, działalność nadzorowana i obiekty budowlane lub miejsca określone w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114, które zostały zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i które nie wymagają zatwierdzenia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, stają się odpowiednio

podmiotami lub zakładami zarejestrowanymi zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekażą brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a niniejszej ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w ust. 1 wydaje decyzję o zmianie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadanego podmiotom lub zakładom określonym w ust. 1.

Art. 144. 1. Podmioty, działalność nadzorowana i obiekty budowlane lub miejsca określone w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114, które zostały zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i które wymagają zatwierdzenia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, stają się zakładami zatwierdzonymi zgodnie z tymi przepisami.

2. Podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, przekazują brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, powiatowy lekarz weterynarii w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w tym przepisie wydaje decyzję o zmianie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadanego zakładom określonym w ust. 1.

4. Jeżeli podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, nie przekażą informacji określonych w ust. 2, powiatowy lekarz weterynarii wzywa te podmioty do przekazania tych informacji w wyznaczonym terminie, jednak nie krótszym niż 30 dni, licząc od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieprzekazanie tych informacji spowoduje wykreślenie tych podmiotów z rejestru zakładów zatwierdzonych.

5. Jeżeli podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, nie przekażą informacji określonych w ust. 2 w terminie określonym w ust. 4, powiatowy lekarz weterynarii wykreśla te podmioty z rejestru zakładów zatwierdzonych i informuje o tym te podmioty na piśmie w terminie 14 dni od dnia dokonania tego wykreślenia.

Art. 145. Do popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy czynów określonych w art. 77, art. 78, art. 81 i art. 85 ust. 1 pkt 1, 2, 2b, 3 i 4a–6 i ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 114 stosuje się przepisy dotychczasowe, a orzeczenia wydane na podstawie tych przepisów podlegają wykonaniu.

Art. 146. Przepisy art. 45 ust. 1, art. 47 ust. 2 i 8 i art. 49 ust. 1 w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw w rozumieniu art. 2 pkt 34 rozporządzenia Komisji (UE) 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznającego niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 327 z 21.12.2022, str. 1, z późn. zm.[39)]) stosuje się od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej określonej w tych przepisach.

Art. 147. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 126 pkt 11, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[39)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2023/2607 z 23.11.2023.

Załączniki
do ustawy
z dnia
(Dz. U. poz. …)

Załącznik nr 1

WYKAZ CHORÓB, PRZY ZWALCZANIU KTÓRYCH PRZYSŁUGUJE ODSZKODOWANIE ZE ŚRODKÓW BUDŻETU PAŃSTWA

1) pryszczyca (Foot and mouth disease – FMD);
2) zakażenie wirusem księgosuszu (Infection with rinderpest virus);
3) zakażenie wirusem gorączki doliny Rift (Infection with Rift Valley fever virus);
4) zakażenie wywołane przez *Brucella abortus, B. melitensis, B. suis* (Infection with *Brucella abortus, B. melitensis, B. suis*);
5) zakażenie kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis, M. caprae, M. tuberculosis*) (Infection with *Mycobacterium tuberculosis complex* (*M. bovis, M. caprae, M. tuberculosis*));
6) zakażenie wirusem wścieklizny (Infection with rabies virus);
7) zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24) (Infection with bluetongue virus (serotypes 1–24));
8) zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła (Infection with lumpy skin disease virus);
9) zakażenie wywołane przez *Mycoplasma mycoides subsp. mycoides* SC (zaraza płucna bydła) (Infection with *Mycoplasma mycoides subsp. mycoides* SC (Contagious bovine pleuropneumonia));
10) enzootyczna białaczka bydła (Enzootic bovine leukosis – EBL);
11) ospa owiec i ospa kóz (Sheep pox and goat pox);
12) zakażenie wirusem pomoru małych przeżuwaczy (Infection with peste des petits ruminants virus);
13) zaraza płucna kóz (Contagious caprine pleuropneumonia);
14) pasażowalne gąbczaste encefalopatie (Transmissible spongiform encephalopathies – TSE);
15) afrykański pomór koni (African horse sickness);

16) zakażenie wywołane przez *Burkholderia mallei* (nosacizna) (Infection with *Burkholderia mallei* (Glanders));
17) klasyczny pomór świń (Classical swine fever – CSF);
18) afrykański pomór świń (African swine fever – ASF);
19) zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego (Infection with Aujeszky's disease virus);
20) wysoce zjadliwa grypa ptaków (Highly pathogenic avian influenza);
21) zakażenie wirusem rzekomego pomoru drobiu (Infection with Newcastle disease virus);
22) wąglik (Anthrax);
23) epizootyczna martwica układu krwiotwórczego (Epizootic haematopoietic necrosis – EHN);
24) zakażenie wirusem zakaźnej anemii łososi z delecją w regionie polimorficznym (HPR) (Infection with highly polymorphic region (HPR) deleted infectious salmon anaemia virus).

Załącznik nr 2

WYKAZ CHORÓB ODZWIERZĘCYCH I ODZWIERZĘCYCH CZYNNIKÓW CHOROBOTWÓRCZYCH PODLEGAJĄCYCH OBOWIĄZKOWI MONITOROWANIA

1) bruceloza i jej czynniki chorobotwórcze;
2) kampylobakterioza i jej czynniki chorobotwórcze;
3) bąblowica i jej czynniki chorobotwórcze;
4) listerioza (Listeriosis) i jej czynnik chorobotwórczy;
5) włośnica (Trichinellosis) i jej czynniki chorobotwórcze;
6) gruźlica wywołana *Mycobacterium bovis*;
7) werocytotoksyczne *Escherichia coli*;
8) salmonelloza i jej czynniki chorobotwórcze.